70STE JAARGANG No. 8746 ZATERDAG 13 JUNI 1953

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Franco Medori, het nieuwste muziekwonder, leidt te Viterbo (Italië) het orkest in het Nieuwe Theater.

Mineurstemming in de Eilandsraad

M.O. terug naar het Land?

Willemstad. — Tijdens een vergadering van de Eilandsraad, welke nauwelijks een uur in beslag nam, heeft de Raad zonder stemming besloten een brief aan de Regeringsraad te zenden, waarin hij verzoekt om intrekking van de Overdrachtsverordening Middelbaar Onderwijs.

De heren Capriles en Ph. Evertsz, fractieleiders van resp., de K.V.P. en de C.O.P. verklaarden zich tegen het verzenden van deze brief. De eerste zeide, dat het Eilandsbestuur door dit verzoek aan de Regeringsraad een belachelijk figuur slaat, omdat men daardoor een stuk autonomie wil teruggeven dat men nauwelijks verworven heeft. De andere spreker maakte zich vooral ongerust om de financiële consequenties, die de intrekking van de Overdrachtsverordening Middelbaar Onderwijs met zich zou meebrengen. Nadat de Gedeputeerde C. D. Kroon het voorstel om de brief te verzenden met enkele woorden gemotiveerd had, werd dit zonder verdere discussie aangenomen.

Voges en H. M. Henriquez nemen ontslag; Hondenbelasting verhoogd; Afdeling onderzoekt brieven van dr. ir. P. C. Henriquez

Op deze vergadering waren afwezig de heren Voges, Petzoldt, H. Henriquez, en J. Evertsz, welke laatste op dienstreis is naar de Bovenwinden.

Onder de ingekomen stukken figureerden: een brief van de Vereniging van Geneeskundigen inzake de vestigingsvergunning van een chirurg; de aanbieding van de ontwerp-Subsidieverordening 1953; welke beide stukken naar de afdeling verwezen werden; de aanbieding van het jaarverslag van het Eilandgebied Curaçao over 1951 en 1952; verslag Gouvernements-Werkliedenpensioenfonds 1951; mededeling Gezaghebber M.P. Gorsira van zijn vertrek met buitenlands verlof; Landsbesluit inzake viering verjaardag van H.M. de Koningin op 30 April 1953: Deze stukken werden voor kennisgeving aangenomen; aanbieding ontwerp-eilandsverordening tot onderlinge overschrijving credieten Xe afd. G.D. Landsbegroting 1951 (1953 nr. 6); aanbieding ontwerp-eilandsverordening tot onderlinge overschrijving credieten II afd. G.D. landsbegroting 1951 (1953 nr. 7); aanbieding jaaroverzicht 1951 van ter beschikking gestelde credieten; voorstel Bestuurscollege inzake uitbreiding telefoonnet. Welke stukken naar de afdeling verwezen werden. Landsbesluit inzake opening zitting der Staten op 12 Mei 1953; verslag 1952 Radio Nederland Wereldomroep. Deze stukken werden voor kennisgeving aangenomen; aanbieding 1ste aanvullende begroting 1953 (1953 nr. 8). Dit stuk ging weer eens naar de afdeling.

De vertrouwelijke brieven van het Bestuurscollege en de wnd. Gezaghebber d.d. 20 Mei en 26 Mei 1953 betreffende de afwezigheid van de Gedeputeerde dr. ir. P. C. Henriquez werden op voorstel van de heer Römer naar de eerste afdeling verwezen. Schriftelijke mededelingen van de heren Ch. Voges en H.M. Henriquez, inhoudende dat zij ontslag namen als lid van de Eilandsraad, werden voor kennisgeving aangenomen.

Om voorgedragen te worden als lid van de commissie inzake Autobusdiensten werd met 11 van de 16 stemmen gekozen de heer J. Broos.

Ingaande 1 Juli e.k. zijn in de Commissie voor de Autobusdiensten benoemd: G. J. Botterweg, voorzitter; P. Paul, lid, tevens verkeersdeskundige; J .H. Hoffman, lid, tevens secretaris; R. J. Ignacia, J. A. Leander, W. F. Walle, E. Schob en E. van West.

Het op de voordracht plaatsen van een Eilandsraadlid voor de benoeming tot lid van de commissie inzake de Huurautodiensten leverde in eerste instantie de volgende stemmenverhouding op: D. Capriles 8, R. Hueck 7, Evertsz 1. De herstemming leverde 9 stemmen voor de heer D. Capriles en 7 voor de heer R. Hueck, waardoor de heer Capriles gekozen werd.

Met ingang van dezelfde datum zijn benoemd in de Commissie voor de Huurautodiensten: G. J. Botterweg, voorzitter; P. Paul, lid tevens verkeersdeskundige; J. H. Hoffman, lid tevens secretaris; J. Sillie, M. M. Pieter, A. Sling, J .A. Kortijn en H. A. La Croes.

De Hinderverordening, welke blijkens de Nota naar aanleiding van het Eindverslag, in de afdeling gunstig ontvangen werd, had de goedkeuring der vergadering en werd zonder discussie en zonder stemming goedgekeurd.

Nieuwe indeling.

De Hondenbelastingverordening bracht de heer R. Rosario in het geweer. Hij vroeg of hij staande de vergadering een amendement mocht indienen. De voorzitter moest hem teleurstellen, omdat een amendement alleen schriftelijk kan worden ingediend. De heer Rosario zeide toen, dat hij een belastingverhoging van *f* 3.30 (stadsdistrict) tot *f* 4.— (onbebouwde kom), en van *f* 5.50 (stadsdistrict) tot *f* 8.— (bebouwde kom) nogal ingrijpend achtte. Bovendien kan de nieuwe verordening willekeur in de hand werken. Vroeger immers sprak men van stadsdistrict en buitendistrict. Thans wordt dit veranderd in bebouwde en onbebouwde kom. Maar het Bestuurscollege moet uitmaken, welke gedeelten van het eiland onder deze twee begrippen vallen.

(Vervolg zie pag. 3)

MARIE BESLIST HEDEN

Parijs. De 50-jarige oud-verzetsstrijder André Marie, die is aangezocht als kabinetsinformateur in de drie weken oude Franse kabinetscrisis, zal heden antwoord geven op dit verzoek. Marie heeft een onderhoud gehad met president Auriol.

Hij zal, zo zeide hij, trachten een regering van „nationale veiligheid" te vormen. Marie voerde besprekingen met de partijleiders en zijn onsuccesvolle voorgangers als informateur.

Demonstraties in Seoel

Jongemannen en blinden willen „Naar het Noorden"

Seoel — Er heeft zich een nieuwe grote demonstratie in Seoel voorgedaan. Driehonderd jongemannen bestormden de politie-afzetting voor de gebouwen, waarin de buitenlandse correspondenten zijn ondergebracht. Een aantal politiemannen week onder de druk der betogers, maar deze bereikten het gebouw niet. De betogers riepen „Naar het Noorden".

Driehonderd blinden en verminkte oorlogsveteranen verblijven sedert enige tijd voor het gebouw, waarin de Amerikaanse ambassade in Seoel is ondergebracht. Zij willen niet weg, voor Zuid-Korea een bevredigend antwoord ontvangen heeft op de eis tot hereniging van het land.

Radio-Pjongjang deelde mede, dat de onderhandelingen te Pan Moen Djon vlot verlopen. De wapenstilstand is een kwestie van tijd. De onderhandelingen gaan over de demarcatielijn.

Het Amerikaanse Legerministerie deelde mede, dat de Zuidkoreaanse officieren, die een cursus in Amerika volgen, geen order hebben gekregen naar huis terug te keren.

Volgens gezaghebbende Zuidkoreaanse kringen zond president Eisenhower Vrijdagmorgen een nieuwe boodschap aan president Rhee, waarin hij er op aandringt geen acties tegen een bestand te ondernemen.

De perssecretaris van het Witte Huis, Hagerty, heeft vandaag ontkend, dat Eisenhower een nieuwe boodschap aan Rhee heeft gestuurd. Hagerty deelde aan verslaggevers mede, dat nog geen antwoord is ontvangen van dr Rhee op de brief van Eisenhower van jl. Zondag.

Korea's front in brand

Bij scheiden van de markt strijdgeest het probleem

Communisten veroverden dozijn voorposten

Seoel. — De Noordelijken zijn vanmorgen op verscheidene punten doorgedrongen in de linies van de Verbondenen — zo is medegedeeld door het Achtste Amerikaanse Leger. De Noordelijken hebben in totaal troepen ter sterkte van een divisie op verscheidene punten van het front ingezet. Men neemt aan, dat de communisten de frontlinie in hun voordeel willen wijzigen nu te Pan Moen Djon over de demarcatielijn wordt onderhandeld.

Dit is het netelige en wellicht al te gemakkelijk vergeten probleem van het ogenblik: hoe de strijdgeest op het slagveld te bewaren op de vooravond van een wapenstilstand, nu aan de soldaten de idee zich opdringt dat zij hun bloed geven om grond, die ze straks bij overeenkomst op papier weer kwijt raken.

Sinds de bestandsbesprekingen een 5 weken geleden weer op gang kwamen, hebben de Verbondenen meer dan een dozijn voorposten aan de Roden moeten laten. De Amerikaanse troepen voerden bij aanval wel een hardnekkige verdedigingsstrijd, maar werden ze eenmaal verdreven dan volgden er over het algemeen niet veel tegenaanvallen. Het bovenbeschreven dilemma is zeker niet vreemd aan dit verontrustend verschijnsel.

Zou de strijd thans onverhoopt veel langer voortduren, dan is de mogelijkheid niet uitgesloten, dat hoofdlinies van het Achtste leger ernstig bedreigd gaan worden door de Rode veroveringen.

Komt het echter tot een Bestand, dan betekenen deze winsten weinig, omdat de geprojecteerde demarcatielijn belangrijk achter de huidige voorposten ligt.

Overeenkomstig de Bestandsbepalingen moeten beide partijen binnen 72 uur na het sein „Staakt het vuren" twee k.m. terugtrekken. Reeds gedurende meer dan een jaar zijn de verdedigingsposities daartoe in gereedheid gebracht.

Hevige strijd woedt voort

— In de Oostelijke en Westelijke frontsectoren van Korea wordt nog hevig gestreden. De communisten vielen de voorpost Harry in de centrale sector aan. Deze aanvallen en die bij de IJzeren Driehoek werden afgeslagen. De Amerikanen baanden zich Vrijdagochtend strijdend een weg naar hun in Harry ingesloten wapenbroeders.

Zuidkoreaanse troepen voeren strijd in de buitenposten Christmas Hill en Texas in het Oostelijke deel van de centrale frontsector. De communisten vielen in de nacht Sluipschuttersbergrug aan. Zij werden afgeslagen. Een Amerikaans officier schatte het aantal doden aan communistische zijde bij de aanval op Harry op 500. Het aantal gewonden zou 1000 bedragen.

Later werd gemeld, dat de Zuidkoreanen hun tegenaanval op twee punten, waar de communisten waren binnengedrongen, hebben gestaakt.

Op een derde punt zetten zij de tegenaanvallen voort.

Recht tot het Hart

— Geen bond met zoveel naam als de Bond zonder Naam

Optimistische geluiden

Kuststation Cur. schakel tussen schip wereldzeeen en vaste land

Willemstad. — Zoals wij gisteren reeds meldden blijkt uit de cijfers van de kosten en opbrengsten van de LRTD, dat het totale deficit ten opzichte van 1951 met ruim *f* 142.000.— kon worden verminderd. Dit resultaat kon bereikt worden in weerwil van de verhoging van lonen en duurtetoeslagen.

Curacao kan volgend jaar „self-supporting" zijn

De verbetering der resultaten werd vrijwel uitsluitend bij de dienst op Curaçao tot stand gebracht, ofschoon ook op Aruba enige verbetering kon worden behaald. In verband met de ontworpen en deels reeds ten uitvoer gebrachte wijzigingen zowel in de organisatie als in de bezetting van de dienst op Aruba, is te verwachten dat over 1953 een belangrijk gunstiger uitkomst zal kunnen worden geconstateerd.

Bovendien is bij het samenstellen van het exploitatieoverzicht Curaçao nog buiten beschouwing gebleven de doorberekening van kosten aan de Inspectie voor de Scheepvaart (rond 30.000 gulden) hetgeen alleszins verantwoord is, aangezien het kuststation uitsluitend ten behoeve van de communicatie met schepen voor veiligheids- en medische doeleinden, gedurende de nachturen open blijft. Ook brengt het toezicht op de naleving van de nationale en internationale wetten op het gebied der verreberichtgeving kosten mede, welke niet op de commerciele dienst mogen drukken.

Ofschoon het moeilijk en enigszins riskant is voorspellingen te doen t.a.v.. exploitatie-uitkomsten van komende jaren, is het vertrouwen gewettigd, dat — indien de trend van kosten en opbrengsten van de laatste 18 maanden zich nog enige tijd continueert — reeds omstreeks 1954/55 de toestand zal zijn bereikt, dat de dienst, althans op Curaçao, selfsupporting is.

De sterke stijging van de inkomsten is enerzijds het gevolg van de nog steeds gevoerde acquisitie, anderzijds van service verbetering, waarvan het laatste ook geldt voor het kuststation, hetwelk door een goede dienstuitvoering steeds meer verkeer van schepen aantrekt, dat voorheen aan buitenlandse kuststations werd gegeven.

Gevoerde propaganda noodzakelijk door de aanwezigheid van het particuliere communicatiebedrijf, waarvan een scherpe concurrentie wordt ondervonden, heeft tot resultaat gehad, dat van het totale verkeer van Curaçao naar de U.S.A. de LRTD thans 35% in handen heeft tegen 20% in 1950.

Met betrekking tot de afdeling radiotelefonie kan worden opgemerkt dat, hoewel de verbetering van het resultaat met ca. *f* 10.000.— een betrekkelijk gering aandeel vormt in de totale vooruitgang, deze tak van dienst een stijging van het verkeer heeft weten te bereiken van cà 25% ten opzichte van 1951. Door de invoering van het gereduceerde tarief met Nederland en Aruba is de inkomstenstijging daarbij uiteraard ten achter gebleven.

Kuststation

De exploitatierekening van de afdeling Scheepsverkeer vertoont voor het eerst in jaren een **voordelig** saldo van ruim *f* 20.000.—. Dit is voor de dienst in het algemeen van grote betekenis. Het doet vertrouwen dat dit over enige jaren ook mogelijk zal zijn bij de overige afdelingen.

De verkeerscijfers geven een toename aan van ruim 57000 woorden.

Het transito-verkeer speelt in deze toenname een grote rol, aangezien vele schepen, waaronder verschillende die regelmatig tussen New York en Europa varen, hun voor andere landen bestemde telegrammen via het kuststation Curaçao seinen, hetgeen een bewijs is dat dit kuststation een belangrijke plaats in het Caraibisch gebied inneemt.

Rode kruiser „Swerdlof" een wonder van techniek

Parijs — De Russische kruiser Swerdlof, die Maandag zal deelnemen aan de vlootparade ter gelegenheid van Koningin Elisabeth II, heeft veel opzien gebaard toen hij Donderdag jl. de haven van Portsmouth binnenvoer — aldus meldt het Parijse blad „Le Monde".

Zonder een blik op de kaart te werpen bediende kapitein ter zee Roedakof, commandant van het schp, met enkele knoppen en hefbomen de bodem en feilloos werd de kruiser naar zijn ligplaats gestuurd. Tevoren had de commandant de diensten van een loods afgewezen. Hij wist — zo zeide hij — dat hij op zijn instrumenten kon vertrouwen. Gedurende de gehele manoeuvre behoefde de gezagvoerder van de Russische kruiser geen enkel mondeling bevel te gven. Ieder commando werd na een druk op een knop of het overhalen van een hendel automatisch door het schip opgevolgd.

De technische uitrusting van de Swerdlof heeft dan ook diepe indruk gemaakt op de autoriteiten van de Royal Navy.

De Onderwijsdag op Aruba werd een volledig succes

Behandeling van interessante onderwerpen en een boeiende tentoonstelling

Oranjestad. — Een buitengewoon groot aantal belangstellenden was aanwezig op de Onderwijsdag van „St. Thomas".

In het stampvolle Bolivariana opende de voorzitter van St. Thomas, de heer J. J. Stam de bijeenkomst. Tevoren was er een gezongen H. Mis opgedragen in de St. Franciscuskerk te Oranjestad, welke door de leerkrachten van het Bijzonder Onderwijs werd bijgewoond. Onder de aanwezigen in Bolivariana merkten wij op de heer Gezaghebber, gedeputeerde Milo Croes, de Z. Eerw. Pastoor Burgemeester, de Z. Eerw. Paters Maessen en Valk, Fréres en Zusters, Inspecteur Goslinga, Dr. Joh. Hartog, mr. Teagle, vele militaire en burgelijke autoriteiten, leerkrachten van Bijzonder en Openbaar Onderwijs en vele andere belangstellenden.

De heer Stam noemde het groot aantal belangstellende de grootste beloning welke St. Thomas gegeven kon worden. Dank werd gebracht aan de prachtige hulp gebracht door de zustervereniging Don Bosco, de sprekers van deze dag voor hun bereidwilligheid en de heer v.d. Bergh die bijna 100% van zijn vrije tijd ter beschikking stelde voor de organisatie, waarbij inbegrepen de tentoonstelling. Hierna nam de heer v.d. Bergh het woord. Hij nodigde de heer Chr. A. v. Koppen uit zijn reden te willen uitspreken. (Aangezien deze rede dezelfde, welke ook op de Curaçaose Onderwijsdag werd uitgesproken en in het Onderwijsblad werd gepubliceerd, achten wij ons ontslagen deze hier in extenso af te drukken).

Na deze interessante lezing verzoekt de heer v.d. Bergh de Gezaghebber de tentoonstelling te willen openen.

De Gezaghebber, Mr. L. C. Kwartsz, wees in zijn rede op het ontstellend gebrek bij de jeugd aan eerbeid.

Het is echter verheugend te constateren dat er mensen zijn die zich opofferen om anderen geestelijk omhoog te brengen.

De goede dingen van Curaçao aldus spreker imiteer ik graag en daarom zeg ik dat het tijd is het roer om te gooien. Conservatisme is mooi, maar kan gevaarlijk zijn.

(Vervolg zie pag. 3.)

MET EEN SCHOK VAN DE FLES AF

Wenen. — Dr. Arnold, assistent van de bekende Weense zenuwspecialist prof. dr Hans Hoff, heeft op een bijeenkomst te Wenen verklaard, dat vele malen chronische drankzucht was genezen door toepassing van electrische schokken, aangezien deze drankzucht veelal slechts een symptoom van zenuwstoornis was gebleken.

CURACAO

„ANTILLES", DE PAREL VAN DE FRENCH LINE.

De „Antilles" is de laatste aanwinst van de „Compagnie Générale Transatlantique". Dit zusterschip van de „Flandre" heeft een tonnage van 20.500 en accomodatie voor 777 passagiers over drie klassen verdeeld.

De „Antilles" is ook ingezet op lijnen, welke de Antillen aandoen. Deze lijn is de oudste van de Maatschappij, want reeds op 14 April 1862 voer de „Louisaine", een fregat van de Mij, uit St. Nazaire met bestemming Vera Cruz om zodoende een geregelde dienst op Zuid-Amerika te beginnen.

Sinds die tijd is er heel wat vooruitgang geboekt als men de „Louisiane" nu bijv. met de „Antilles" gaat vergelijken.

De „Antilles" is speciaal ingericht om in de tropen te varen. Het heeft een kruissnelheid van 23 knopen. „De Grasse" heeft bv. 16 knopen. Er is ook een geheel nieuwe brandinstallatie aangebracht, zodat bij de minste temperatuurstijging automatisch het brandweersysteem in werking treedt

De salons zijn allen op artistieke wijze beschilderd door enkele bekende Franse schilders. Ook de kinderen zijn niet vergeten. Er zijn speelkamers ingericht, waarin hun stoutste fantasie-spelen verwerkelijkt kunnen worden.

Het zwembad draagt de naam van „Palm Beach", en terecht, want men kan zich een werkelijke Palm Beach niet luxueuzer voorstellen. De luxe-appartementen zijn ingericht naar eisen van de meesteisende passagier.

Zo hebben wij bijv. de salon Louisane, waar het meubilair in onvervalst Louis XIV stijl is ingericht, vervolgens de zg. salon Mexique, waar wij de indruk krijgen tussen de Inca's te zitten.

Naar wij vernemen, zal dit schip in de toekomst geregeld Curaçao aandoen en wij kunnen de firma Gorsira zeker geluk wensen met deze prachtige aanwinst van deze door haar vertegenwoordigde lijn.

HET WEER

Max. temp. 30.8 C. (87,5 F.), min. 26.8 C. (80.3 F.) en gem. 29.3 C. (84.7 F.). Max. wind 20, min. 10 en gem. 15 knopen. Vochtigheidsgehalte 72%. Licht bewolkt 11, bewolkt 13 uren.

LANDSBESLUIT TAAKVERDELING RR VERSCHENEN.

Gisteren is het Landsbesluit afgekomen, waarin de taakverdeling, vervanging, enz., van de leden van de RR, staan vermeld.

RAAM NAAR BENEDEN.

Van de Beauty Parlour kwam zo maar een raam naar beneden vallen. Onderzoek bracht aan het licht, dat bedoeld raam niet deugdelijk was bevestigd. Met spijkers werd het raam vastgenageld.

VERWIJDERD.

De politie verwijderde gisteravond in Cinelandia een 9-jarig jongetje, dat naar een film zat te kijken, die slechts toegankelijk was voor kinderen boven de 12 jaar. Hij verklaarde, dat hij niet kon lezen, zodoende kon hij dit niet weten.

FILM

WEST END

In **West End** draait dit weekeinde de film BANDITS OF CORSICA

Deze film is een tweede versie van de Corsican Brothers, dus weer een tweeling waarvan de ene een ridder in persoon is en de andere een bandiet. Dit geheel is doorspekt met de bekende liefdesaffaires opdat de toeschouwer zo nu en dan eens ook enkele tedere momenten kan meemaken.

Er zit een behoorlijke portie actie in deze film, zodat de liefhebbers hier van ruimschoots hun hart kunnen ophalen.

ROXY

Roxy biedt ons dit weekeinde „THE JAZZ SINGER". Deze showfilm verhaalt ons het leven van een jonge soldaat, die uit Korea terug komt en zich een plaats wil veroveren in de „show-business". Hierbij ondervindt hij de nodige moeilijkheden maar weet ze allemaal te overwinnen, zodat we toch nog een happy-ending krijgen.

In deze technicolor kan men ook verschillende bekende songs horen.

— De Britse luchtmacht heeft Donderdag in Kenia schuilplaatsen van de Mau Mau met bommen en mitrailleurs aangevallen.

VAART EN VLUCHT

Hato: in 12 en uit 12 vliegtuigen; 115 passagiers landden, 78 vertrokken en 40 kwamen in transito.

Haven: in 8 vrachtschepen (4), 7 zeilboten (6) en 10 tankers (14); 51 passagiers landden, 86 vertrokken en 22 kwamen in transito.

Amerigo Vespuci nr La Guayra, **no** v. Barranquilla, **Oranjestad** v. Aruba nr La Guayra, **Gascony** v. La Guayra nr Barranquilla, **Coriano** v. Pto Cabello, **S. Cristobal** v. Las Piedras, **Vallisarco** v. Maracaibo, **Noordzee** van zee; **Elouisa** nr La Guayra.

Het KLM vliegtuig dat Woensdag van hier vertrok landde Donderdag 05.36 uur Ned. tijd op Schiphol.

Het KLM vliegtuig, dat Donderdag van Amsterdam vertrok, landde hedenochtend 00.05 uur Cur. tijd op Hato. Het KLM vliegtuig dat Donderdag van Amsterdam vertrok landde hedenochtend 01.26 uur Ned. tijd op Schiphol.

LACH EN VERGEET

De opvarenden van de tanker „Scherpendrecht" zullen hedenavond in het R.K. Zeemanshuis een revue voor het voetlicht brengen.

De titel „Lach en vergeet" waarborgt in ieder geval een aantrekkelijk programma van muziek en humor.

Een ieder is hedenavond welkom.

Aanvang 8 uur.

SPORT

BELANGRIJKE LOCALE ONTMOETINGEN

Gisteravond hadden er in de Monte Carmelo Square Garden enkele belangrijke ontmoetingen plaats tussen de locale boksers.

Bij de wedstrijd tussen Gentle Jones en Kid Paco werd Kid Paco tot winnaar uitgeroepen.

Diamante Negro won het op punten van Baby Robinson, evenzo Young Turpin van Young Shadrac.

Wonder boven wonder werd Ciro Canister reeds in de tweede ronde K.O. geslagen door Kid Victor.

Dinamite Jr. wist het van de Portugees José de Faria te winnen. Laatstgenoemde was echter zeer ontevreden over deze uitslag en liet zijn „second" enkele zeer hartige woorden in het Portugees voor de microfoon spreken. Voor zover we het konden verstaan kwam het erop neer dat de Faria nooit meer hier zal boksen.

De hoofdwedstrijd tussen Kid Walcott en Young Gavilan (Cadu) leverde ons tien volle ronden. Cadu was in goede conditie en liet ditmaal een beter footwork zien dan de vorige keren. Zodoende werd deze strijd ook door hem op punten gewonnen.

Op deze avond daagde Kid Curaçao, die de vorige maal onbeslist tegen Jose de Faria vocht, Dinamite Jr. openlijk uit.

Naar verluidt zal Cadu de 27ste uitkomen tegen E. Rios van Venezuela in de Square Garden.

CSC WON FLORET KAMPIOENSCHAP NED. ANTILLEN

In het gymnastieklokaal van de CPIM-school in Julianadorp vonden gisteravond onder verheugende belangstelling de schermwedstrijden om het equipe floret kampioenschap heren plaats. Deze wedstrijden, welke een zeer sportief verloop hadden, stonden onder auspiciën van de NAASB. Onder de aanwezigen bevond zich o.m. de nieuwe voorzitter van de NABLO, de heer H. Dennert en echtgenote.

CSC heeft in een spannende partij de kampioen van 1952 en 1951, de Musketiers, met 6—3 weten te slaan. Het winnend team bestond uit de heren C. Luckman, Chr. Engels en J. Kromhout.

„De Musketiers" plaatsten zich als tweede met de heren B. Boutmy, A. Jesurun en J. Boutmy.

Kwiek (A. Yrausquin, E. Yrausquin en Gravenhorst) werd nr. 3, Asiento (R. Mors-Gautier en Ariens) bezette de laatste plaats.

De heren A. Hoevers en A. G. Boutmy fungeerden als Hoofdsecundanten.

Binnenkort zullen de equipe kampioenschappen degen, sabel (heren) en floret (dames) worden verschermd.

BEKENDMAKING.

De Gezaghebber a.i. van het Eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie, maakt hierbij bekend, dat vóór 1 Juli 1953 bij hem aanvragen voor vergunningen krachtens de hierna te noemen artikelen van de Algemene Politieverordening voor Curaçao 1952 dienen te worden ingediend voor zover belanghebbenden nog niet in het bezit van de vereiste vergunning(en) zijn.

Artikel 73: het rijden over de openbare kunstwegen met tractoren e.d., NIET voorzien van rubberbanden;

Artikel 131: het rijden over de openbare wegen met motorvoertuig, waarmede enig vervoermiddel wordt voortbewogen;

Artikel 133 sub d: het vervoeren van personen met motorvrachtrijtuigen (in de laadbak; een vergunning is niet vereist, wanneer dit personenvervoer noodzakelijk is voor het verzorgen van de lading tijdens de rit of voor het laden of lossen).

Na 15 Juli 1953 zal tegen overtreders van de bovengenoemde artikelen verbaliserend worden opgetreden.

Willemstad, 11 Juni 1953.
De Gezaghebber a.i.,
Plaatselijk Hoofd van Politie,
G. C. SPROCKEL.

— De wereldbevolking neemt jaarlijks met 1 a 2% of met 25 millioen personen toe.

CURACAO

WIM STENZ DEBUTEERDE IN CLUB ASIENTO

Gisteravond gaf de jonge violist Wim Stenz zijn eerste opvoering op Curaçao in Club Asiento, aan de vleugel begeleid door Wim Statius Muller.

Het eerste nummer van het programma, de Duivelstriller Sonate van G. Tartini werd op voortreffelijke wijze vertolkt en had direct ook het hart van de aanwezigen veroverd. Wim Stenz liet duidelijk merken dat hij zijn techniek onder de knie heeft. De bekende Sonate in D-Groot Opus 12 No. 1 van L. van Beethoven werd ook op voortreffelijke wijze vertolkt, ofschoon men zo nu en dan eens de indruk kreeg alsof de solist geen voorstander van dit stuk was, daar hij soms de fijne acenten die de Sonates van Beethoven zo mooi maken, niet tot hun recht deed komen.

Sonate 1946 van J. Andriessen een modern stuk, werd door Wim Stenz als vurige pleitbezorger voor het moderne, door een virtuoos en ongekunsteld spel tot een ongekende hoogte gebracht.

Na de pauze volgde het Allegro Maestoso uit het Concert in D-Groot van N. Paganini. Het spel van de solist bracht ons hierbij een mengsel van uiterlijke virtuositeit en kleurige melodievariaties. Ook hier konmen de techniek bewonderen.

Het stuk van B. Bartak moest komen te vervallen wegens tijdgebrek.

„Five of my friends came by", een eigen compositie, liet ons weer duidelijk de overhelling naar het moderne zien.

Het concert werd besloten met de kleurrijke Polonaise in A-Groot van H. Wieniawski. De toehoorders waren echter zó enthousiast over het spel, zowel van de pianist als van de violist, dat er drie toegiften gespeeld moesten worden. De toegiften waren de Hora Stacato van J. Heifetz, een Rumba en een Antilliaanse wals van W. Statius Muller.

Wim Stenz heeft in deze avond doen blijken dat hij een zeer veel belovende kunstenaar is en in de toekomst zeker nog heel wat zal presteren.

Ook Wim Statius Muller liet door zijn begeleiding duidelijk horen wat iedereen van hem verwachtte. We kunnen deze twee jongelui zeker feliciteren met het gepresteerde op deze avond. Het applaus, dat de jeugdige musici in deze ten deel viel, was de hoorbare appreciatie voor het gebodene.

ONDERBEZETTING.

Binnenkort gaat de Hoofdinspecteur van Politie, de heer H. C. Willemsen, met welverdiend verlof en dit bericht zou geen bijzondere vermelding behoeven, ware het niet, dat met zijn aanstaand vertrek de topleiding in ons politie-apparaat nog meer aan bloedarmoede gaat lijden. Immers de heer Herweyer heeft destijds de politiedienst verlaten, terwijl in zijn vervanging nog niet is voorzien. Het aanstaand vertrek van commissaris Th. van Erp (Aruba) heeft ten gevolge, dat van de acht politie-functionnarissen, t.w. een hoofdcommissaris, twee commissarissen, 2 hoofdinspecteurs en 3 inspecteurs, met het verlof van de heer Willemsen en het aanstaand vertrek van commissaris Van Erp meegerekend, drie plaatsen onbezet zullen zijn. Het lijkt ons dringend gewenst dat in de bestaande vacature spoedig wordt voorzien, want de huidige bezetting van het politiecorps maakt op deze wijze efficiënt werken zeer moeilijk.

Onderwijsdag...

(Vervolg pag. 1.)

Binnenkort zal een werk verschijnen van de hand van Dr. Joh. Hartog over de geschiedenis van Aruba en spreker hoopt dat dit het volgend onderwerp van bespreking zal uitmaken. Spreker leest hierop een telegram voor van Z. E. de Gouverneur waarin deze zijn wens uitspreekt voor het welslagen van de Onderwijsdag. Hierna verklaarde de Gezaghebber de tentoonstelling voor geopend. Op deze exposie komen wij a.s. Maandag nog terug.

De tentoonstelling is vrij toegankelijk.

Zij is geopend Zaterdagmiddag van 4 — 6 u, 's avonds van 8 — 10 u en Zondag 10 — 12 u, 4 — 6 u, en 8 — 10 u.

Hulde van overheid.

Na een korte pauze nam Dr Goslinga het woord, die sprak namens de Landsminister van Onderwijs en Volksontwikkeling, welke zeer tot zijn spijt, niet aanwezig kon zijn. Dr Goslinga bracht hulde voor het gepresteerde en wat de tentoonstelling betrof, vond hij die van Aruba doeltreffender, omdat er zoveel bij was, dat op de Aardrijkskunde betrekking had.

Hij noemde de namen van de Eerw. Frater Jansen en de heer Van Meeteren, die er zoveel toe hebben bijgedragen de natuurkundige historie van deze eilanden naar voren te brengen.

Hij bemerkte onder de aanwezigen nog de heer G. P. Mous, de initiatiefnemer van de Onderwijsdag op Curaçao, doch hij meende dat Aruba toch wel de kroon spande.

Hierna hield mej. Nel Koch een lezing, waarop wij a.s. Maandag zullen terugkomen.

Van Mgr Zeppenfeldt was een telegram ontvangen, waarin Mgr de Bond prijst en succes toewenst.

Antilliaanse muziek.

De middagbijeenkomst werd bijgewoond door de Eilandssecretaris Kerstens en echtgenote. De voorzitter van St. Thomas, de heer Stam, hield een inleiding over de Antilliaanse muziek. Spreker behandelde de stijl in de muziek, het bijzondere karakter van het klankbeeld. De Antilliaanse muziek heeft een geheel eigen stijl, welke moet zijn voortgekomen uit de muzikale uitingen der Indianen. De muziek van hier is een resultante van de Indiaanse- en de slavenmuziek, welke in hoofdzaak opvalt door het speciale rhythme.

De kenmerken zijn o.m. de zeer eigen rythmiek, bijna altijd twee of drie kwarts maat, de accentuaties, die vaak weemoedig zijn en soms opbeurend. De voornaamste vormen — beide afkomstig van Venezuela — zijn hier de tumba (in Venezuela merengue) en de wals.

Ook geïmporteerde muziek is hier aanwezig; ongeveer tachtig jaar geleden werden hier Franse liederen ingevoerd, maar men is aan de rythmiek gaan tornen en heeft dit uitingen maar gewoon opgeslokt in de Antilliaanse muziek.

Omstreeks 1850 werd uit Italië een draaiorgel ingevoerd. De muziek beviel hier niet en daarom heeft men eigen cylinders gemaakt, waarvan op het ogenblik de heer Rufo Wever de bekendste fabrikant is. In de knoekoe hoort men het orgel (cai-orgel) nog wel, evenals de mondharmonica.

Folklore

Na deze inleiding gaf Padu Lampe, op de wiri begeleid door Gedeputeerde Milo Croes, enige muzikale illustraties en om het verschil tussen de muziek van hier en die in Europa duidelijk te laten uitkomen, speelde hij Strauss' Mooie Blauwe Donau eerst in oorspronkelijke stijl (Europees dus) en vervolgens als een Antilliaanse wals.

Pater Valk sprak hierna over de folklore van Aruba.

Pater Valk citeerde bij wijze van inleiding uit de stof van Amelunxen en concludeerde, dat de Indianen sterke gevoelsmensen geworden moeten zijn. Men had gevoel, omdat men geen ontwikkeling had.

De bevolking is niet dom gebleken en daardoor is een goed deel van het oude bijgeloof verdwenen. De Arubaan is nu gauw geneigd, wanneer hij van die vreemde bijgeloof-verhalen hoort, te zeggen: och, die onzin. Dat neemt niet weg, dat er in feite nog enig bijgeloof bestaat, maar dat vindt men tenslotte in Nederland ook nog. Het bijgeloof richt zich hier meer naar de natuurverschijnselen en zo noemt men het bijvoorbeeld zeer gevaarlijk om bij volle maan in de buitenlucht te slapen of planten uit te zetten. De volle maan speelt vaak een belangrijke rol en hetzelfde geldt voor de zang van de Chuchubi, die zowel geluk als leed kan aankondigen, en voor zovele andere zaken.

De folklorist vindt ook dankbare kost op het terrein van de spookverhalen, de bruha (toverij), vele hoogtepunten in het leven (geboorte, huwelijk, rouw).

Na de thee-pauze werd tot besluit van deze uitermate geslaagde onderwijsdag door een viertal leden van „St Thomas" de schets „Een eeuw achter" van Godfried Bomans opgevoerd.

Deze twee-acter, waarin we vooral uitstekend spel zagen van de heer Schweiz, werd onder regie van de heer J. Bongers met veel vaart en élan opgevoerd en het hartelijk applaus na afloop was dan ook ten volle verdiend.

De heer Stam sprak een dankwoord; met veel waardering gewaagde hij in het bijzonder van het werk van de heer Joop van de Bergh, die dan ook een ovatie in ontvangst te nemen had.

De heer Stam zeide te hopen, dat de leerkrachten veel van deze dag hadden opgestoken, dat immers zou de allergrootste winst van het harde werken zijn voor de leerkrachten en de kinderen, en besloot met een: tot volgend jaar.

De heer v.d. Bergh, zeide nog, dat de tentoonstelling op verzoek ook Maandag nog geopend zal zijn; de toegang is alle dagen voor iedereen gratis.

Eilandsraad . . .

(Vervolg pag. 1)

Gedeputeerde C. D. Kroon zeide, dat een hogere opbrengst van de hondenbelasting alleszins gemotiveerd is. Immers moet men daar niet alleen tegenoverstellen de kosten van penningen, administratie en controle, doch ook de aan de Vereniging ter bescherming van dieren toegekende subsidie ten bedrage van ƒ 12.900.— ter bestrijding van de door deze vereniging te maken kosten in verband met het opvangen van zwervende hond enen het instandhouden van het asyl.

En wat de nieuwe indeling in bebouwde en onbebouwde kommen betreft, men hoeft niet bevreesd te zijn, dat het B.C. bijvoorbeld Barber tot bebouwde kom zal verklaren.

De heer Rosario repliceerde, dat hij het niet juist vond, wanneer de gelden verkregen door middel van een hondenbelasting werden aangewend om een subsidie aan een Vereniging ter bescherming van dieren mogelijk te maken.

Hierna werd de verordening zonder verdere discussie en zonder stemming aangenomen.

Zowel de Eilandsverordening Brandweer Curaçao (1952 nr. 14) als de Eilandsverordening tot wijziging kiesreglement Eilandsraden (1953 nrs 1 en 4) gingen zonder discussie en zonder stemming onder de hamer door .

Besloten werd de Eilandsverordening inzake aankoop en vervreemding van gronden in een Besluit van de Raad te regelen.

De Eilandsverordening op de uitgifte in erfpacht van gronden toebehorende aan het Eilandgebied Curaçao, alsmede de voorstellen tot aankoop van een perceel in de Atlasstraat, en tot het verlenen van machtiging tot het voeren van rechtsgedingen ontlokten geen enkel dispuut en werden zonder stemming aangenomen.

De machtiging tot het voeren van rechtsgedingen door het Eilandgebied geldt voor de volgende gevallen:

1. wanneer de rechtsvordering betreft het ontruimen van woningen, het invorderen van huurpenningen of de ontbinding van overeenkomsten terzake van de huur van woningen;
2. indien het eilandgebied dient op te treden in kort geding;
3. indien enige rechtsvordering is ingesteld tegen het eilandgebied;
4. indien buiten de gevallen sub 1 en 2 vermeld, het bedrag der door het Eilandgebied in te stellen rechtsvordering, de wettelijke interesten niet medegerekend, niet meer beloopt dan vijftien honderd gulden.

Beleid van B.C.

Tenslotte kwam de eerdergenoemde brief aan de Regeringsraad ter sprake. De heer Ph. Evertsz drukte zijn grote bezorgdheid uit ten aanzien van de zware lasten, die het eiland door het Middelbaar Onderwijs te dragen heeft. Aruba stelt bijvoorbeeld geen Middelbaar Onderwijs in wegens de daaraan verbonden financiële consequenties. Wanneer dit onderwijs weer aan het land zou terugkomen, zouden de gevolgen daarvan niet zijn te overzien. Spreker zeide tegen het verzenden van de brief aan de Regeringsraad te zijn.

De heer D. Capriles zeide zich evenmin met de verzending van deze brief te kunnen verenigen, om de geest, die hij ademt. Wanneer het Eilandsgebied verzoekt om intrekking van de verordening, waarbij het Middelbaar Onderwijs aan het Eiland is overgedragen, maakt het zich belachelijk.

Gedeputeerde Kroon voerde hiertegen aan, dat Curaçao na het ongedaan maken van de overdracht, toch altijd nog tweederde van de kosten moet betalen. Doch liever tweederde, dan het volle pond. Men kan zeggen, dat de financiële consequenties niet te overzien zijn. Maar de brief heeft niet alleen de Middelbaar Onderwijs-materie tot onderwerp. Hij wil veel verder gaan. Het B.C. bekijkt de zaak realistisch. Reeds is op alle mogelijke manieren versoberd. Doch de toestand wordt hopeloos, wanneer de budgetaire situatie zo blijft. De besprekingen met de Regering hebben tot nu toe tot niets geleid. De exploitatiekosten voor de drie Middelbare Onderwijsinrichtingen bedragen voor 1953: ƒ 600.000.—. En het is te verwachten, dat zij in 1956 tegen het millioen zullen lopen. De brief, welke 16 pagina groot is, heeft het voordeel, dat hierin het beleid van het B.C. van het begin af tot nu toe beschreven staat.

Tenslotte besloot de vergadering de brief, zoals in de afdeling gewijzigd, aan de Regeringsraad te verzenden.

Gedrang voor poort van 1e klasse

De afgelopen Zondag bracht in de promotie-competitie een klinkende verrassing. Het Maastrichtse Kimbria kraakte Quick uit Nijmegen met liefst 5—0. Een goed begin is het halve werk. Z.F.C. kwam een stapje nader tot de 1e klasse door een benauwde 2—1 overwinning op Oosterparkers.

Groep A: Hoewel Z.F.C. tegen Oosterparkers overwegend sterker was, vooral dank zij de betere techniek, won het maar ternauwernood met 2—1. Op een haar na (de paal bracht in de laatste minuut redding bij een prachtige kopbal) was het zelfs 2—2 geworden. Met een gelijk spel zouden de Groningers echter iets meer hebben gehad dan hun rechtens toekwam, want Z.F.C. was onmiskenbaar de betere ploeg. Ruim 11.000 toeschouwers woonden deze spannende strijd bij .

Groep B: Na het gelijke spel van vorige week tegen Volendam, speelde D.F.C. ook tegen E.B.O.H. gelijk. Men sprak in Dordrecht vorige week over de derby D.F.C. — E.B.O.H. als de as. wedstrijd van de...... eeuw! Nogal overdreven, want de eeuw is nog lang niet om en zij, die onder de circa 12.000 toeschouwers op een mooie partij voetbal gerekend hadden, zijn beslist niet aan hun trek gekomen. Wel was het een uiterst spannend gevecht, hard en vinnig gevoerd, van begin tot einde, soms te fors, ook naar het oordeel van scheidsrechter Martens, die gaandeweg veruit de beste man van het veld werd. Onverbiddelijk streng arbitreerde deze leider. Maar het was noodzakelijk, dat de — precies geteld — 63 vrije schoppen over en weer een wel zeer duidelijk stempel op het geleverde spel drukten.

Groep D: De oorzaak van de grote 5—0 nederlaag van Quick tegen Kimbria is duidelijk. Tegen het fel op winst spelende Kimbria liet Quick zich bijna voortdurend intimideren en de bekende doelpuntenhonger van de Maastrichtenaren leek na 2 minuten spelen duidelijk: Linksbuiten Mertz ontving de bal al binnen de minuut van Rondagh en scoorde met een magnifiek schot. Vanaf de aftrap liet Moolhuyzen de Kimbria-linksbuiten, weer te veel vrij spel.

Van de Nederlandse Voetbalvelden

Maes speelde Mertz de bal toe en op dezelfde manier kon hij no. 2 scoren. Begrijpelijk geraakte Quick hiervan onder de indruk. Er bestond voor deze wedstrijd enorme belangstelling, waarvoor Kimbria extra tribunes had laten bouwen.

De stand in de strijd om een plaats in de eerste klasse is nu:

Groep A			
Z.F.C.	2	3	4—3
Veendam	1	1	2—2
Oosterparkers	1	0	1—2
Groep B			
D.F.C.	2	2	3—3
E.B.O.H.	1	1	1—1
Volendam	1	1	2—2
Groep D			
Kimbria	1	2	5—0
Quick	1	0	0—5
Rigtersbleek	—	—	—

Het programma voor morgen luidt:

Groep A: Oosterparkers — Veendam.

Groep B: E.B.O.H. — Volendam

Groep D: Rigtersbleek — Kimbria.

Suffisantdorp

VOETBAL

Hedenavond komt in het stadion een elftal van C.V.B.-scheidsrechters een vriendschappelijke wedstrijd spelen tegen de Surinaamse veteranen. Aanvang 7.30 uur. Onnodig hierbij te voegen, dat het een geanimeerd partijtje voetballen wordt, dat zeer zeker belangstelling verdient.

Zondagmiddag om 4.00 uur komen op het veld naast de Surinamers-club tegen elkaar in het veld, Arsenal v.s. Estudiantes en in het stadion op de zelfde tijd Uniao v.s. Centro Dominguito.

Dinsdagavond 6.30 uur, Asiento Jr. v.s. Arsenal Jr.

Vrijdagavond 7.30 uur, Excelsior v.s. Marnixschool.

Cricket

Morgenochtend 10.00 uur komen tegen elkaar in een oefenwedstrijd uit, de Suriname c.c. v.s. Curaçao c.c. De Suriname c.c. is geruimen tijd flink aan het oefenen voor de komende ontmoetingen in Patria.

FILM

Zaterdag: „I was an American spy".

Zondag: „Carrie".

Maandag: „Carnaval in Costa Rica".

Dinsdag: „Brute Force".

Woensdag: „Fallen Idol"

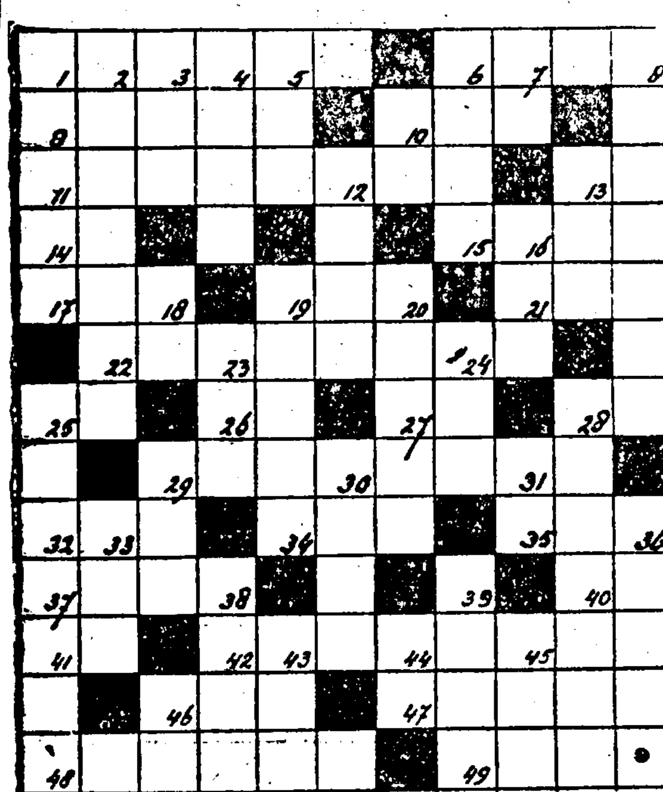
Donderdag: „El cuarto cerrado'.

Vrijdag: „Duel at Silver Creek".

HOOG BEZOEK

Vergezeld van de Adj. Directeur, de heer W. van Wordragen en de heer L. Poldervaart, chef van A.B. bezocht de nieuwe C.P.I.M./C.S.M. Directeur de heer Ir. ter Meulen, de C.P.I.M./C.S.M. werknemersnederzetting het Suffisantdorp alwaar de nieuwe directeur verwelkomd werd door de dorpschef, de heer S. Reitsma. In een rondgang door het dorp kon de directeur de bezienswaardigheden van het dorp in ogenschouw nemen.

Ons Kruiswoordenraadsel

HORIZONTAAL:

1. Wijze van doen
6. Voldoende gekookt
9. Roofvogel
10. Schutsluis
11. Puntig
13. Voegwoord
14. Muzieknoot
15. Zwemvogel
17. Godheid
19. Vaartuig
21. Gravure
22. O[illegible]heden
25. Muzieknoot
26. Insgelijks (afk.)
27. Muzieknoot
28. Lengtemaat
29. Vrucht
32. Hoofddeksel
34. Knaagdier
35. Levensvocht
37. Geestdrift
40. Bevel
41. Maanstand (afk.)
42. Niet alledaags
46. Afkerig
47. Jonge dochter
48. Zieke
49. Sport van een ladder

VERTICAAL:

1. Grote menigte
2. Kunstenares
3. Ontkenning
4. Vloeistof
5. Plaats in Nederland (provincie Gelderland)
6. Loon
7. Spil
8. Het kleinste van twee op elkaar werkende raderen
10. Muzieknoot
12. Vergevorderd in tijd
13. Loot
16. Plechtige verklaring
18. Ambtshalve (afk.)
19. Sterrebloem
20. Scheidt boter af uit melk
23. Boom
24. Nieuw
25. Overvloedig
28. Meubelstuk
29. Familielid
30. Waardigheid
31. Rund
33. Zwemvogel
36. Onklaar-zijn
38. Middag
39. Vlek
43. Gril
44. En dergelijke (afk.)
45. Achting.

BEELD VAN H. FILOMENA INGEWIJD

Ook de kerk van O.L. Vrouw van Altagracia op Steenrijk heeft thans zijn H. Filomena. Door een goede gever, die onbekend wenst te blijven, geschonken, werd het beeld tijdens een plechtig lof na de feestpredicatie door de pastoor van de parochie, de Zeer Eerw. Pater P. Folmering gezegend.

De heilige, waarin de Curaçaose bevolking zo groot vertrouwen stelt, heeft thans ook in de nieuwe parochie haar heiligdom, waar zij haar vereerders en vereersters wacht om hun noden te lenigen.

WAT MAAKTE U ERVAN DE VORIGE WEEK?

Z W E M B A D   O D E
O E V E R A A S   R E
M E E L   R G   L E K
E   N A A D L O O S
R IJ N S   O O G S T
L A S S E N   E E R
D   A E T H E R   R A
O N S   O   R O V E N
L E T T E R   B O N S
L E E S T A F E L   E
A R   A E R A   G E N
R   K A R E T T E N
S E G R IJ N   A N T I

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine halen bij: Pelayo Jansen — Sta. Rosa; Pablo Frederick — Salinja; C. Winkel & Zonen — Rio Canario; Mevr. v.d. Mark — Cas Chiquito; Ellis & Dania — Molenplein; E. M. de Jongh — Mundo Nobo; Dario Cardoze — Hendrikplein; J. B. Bakhuis — Berg Altena en Cur. Motors, St. Helena.

Burgerlijke stand

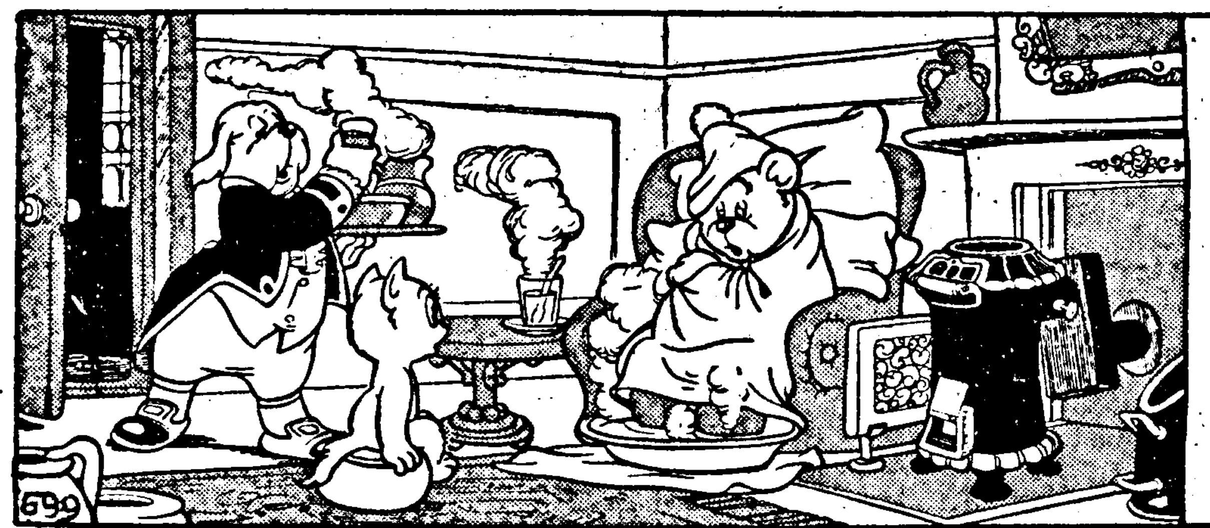
Geboren op: 7 Juni zoon van E. Patrick, zoon van C. Vrutaal; 9 Juni dochter van N. Vos; 11 Juni zoon van D. Oehlers en G. del Prado.

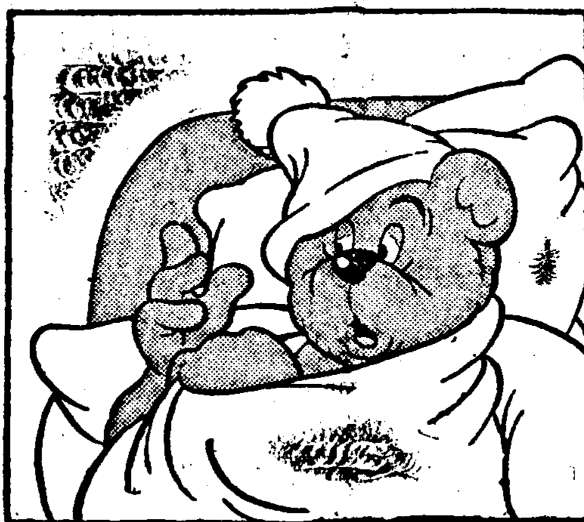
Ondertrouwd op 12 Juni: J. S. J. Kramers en B. S. Dardenbourgh; C. K. D. Brathnaete en A. P. Henriquez; A .A. Ortega en H. B. Sambo; E. G. Francisca en J. N. P. Ramer; J. A. v. Putten en L. L. Polen; E. H. Ricardo en E. T. Henriquez; D. A. Leal en A. C. K. Lue; O. R. Calez en B. M. Wieres.

Gescheiden op 12 Juni: S. R. Gooloe van H. A. Alejo.

Overleden op: 11 Maart A. L. Wieske (vrouw 74 jr); 13 Maart G. V. Wallé (vrouw 25 jr); 9 April L. H. Clemencia (vrouw 82 jr); 25 April L. V. Veris (meisje 6 weken); 15 Mei M. Maxwell (vrouw 86 jr); 21 Mei J. Rammelman Elsevier (man 86 jr); 26 Mei L. F. Marcano (man 84 jr); 27 Mei B. L. Mengelina (vrouw 93 jr).

1481 Tom Poes en Solfertje....

699. Na een lange tijd van angstig wachten begon heer Bommel weer tekenen van leven te vertonen en met een opgelucht gemoed hielp Tom Poes Joost om hem in zijn leunstoel te zetten. Ze wikkelde hem in een deken; gaven hem een liter hete anijsmelk te drinken, voerden hem kokende erwtensoep, droegen gloeiende kruiken aan en deden kortom alles wat men voor een bevroren heer behoort te doen. Maar toch duurde het nog geruime tijd voordat heer Ollie in staat was om het woord te nemen.

„Ah....ah.... tsjoe!" sprak hij, met zwakke stem. „Waar is Solfertje?!"

„Weg!" zei Tom Poes. „Hij heeft een injectie in zijn maag gehad met een of ander middeltje, dat Sickbock had klaargemaakt en toen kwam er een grote rookwolk en toen was hij verdwenen.... helemaal weg!"

„Ah....ah....tsJOE!" murmelde heer Bommel. „Zo zie je maar weer, Tom Poes, wat er gebeurd wanneer men brutaal is tegen een heer! Ik verbied je om zo ondeugend te zijn, zei ik tegen hem. Je moet gehoorzaam zijn, zei ik. Ik zei.... ah.... ah.... TSJOE.... Ik bedoel....achtsjoe.... AHTSJOE!!

„U bent erg verkouden, is het niet?" vroeg Tom Poes bezorgd.

„Ach wat!" zei heer Bommel, „het ijzersterke gestel van een Bommel..ahtsjoe.. ahtsjoesjoesjoe!!.. Ik bedoel, het gevoelige gestel van een heer komt een gewoon verkoudheidje gemakkelijk te boven. En bovendien, wanneer ik me niet had opgeofferd zou Solfertje nu nog over de wegen zwerven als een gevaar voor de samenleving! En toch.... het is jammer want het was toch zo'n alleraardigst ventje! Ah....TSJOE!!!" besloot heer Ollie....

DE VERWORPENE

EEN POOLSE ROMAN

door
Tadeusz Dolega Mostowicz

46)

Ze liepen nog wat door het bos, en het was al bijna donker, toen ze besloten naar huis te gaan. Door een deel van het bos, waar veel boomstruiken en wortels waren, reden ze zeer langzaam. Ze waren trouwens niet bang; Leszek kende er blindelings de weg, kende ieder pad, iedere steen, iedere kromming. De straatweg zouden ze bereiken als het volkomen donker was, maar bij het sterke licht van de lantaren konden ze veilig snel rijden.

Dat dachten ze ten minste.

Op het ogenblik, dat de motor uit het bos reed en het geronk de omgeving vervulde, verscheen plotseling uit een zijweg de schaduw van een man. Zenon had al lang staan wachten. Een paar uur had hij in de greppel liggen slapen en hij was al bang dat tijdens zijn slaap de motor naar de straatweg teruggekeerd was. Maar dat vermoeden was gelukkig ongegrond. Uit het bos van Wickuny kwam de ronkende machine nader, af en toe werden de bladeren hel verlicht door het felle schijnsel van de lamp, als de motor op een hoger gelegen deel van de weg reed.

„Nu ontsnappen ze me niet," mompelde Zenon.

Sinds een week had hij zich ononderbroken bedronken. Hij had zo lang bij zijn tante in Swieciany gebedeld, tot zij hem enige zloty's gegeven had, en nu was hij naar Radoliszki teruggekeerd, soms lopend, soms meerijdend met een kar, waarbij hij geen herberg of kroeg oversloeg. Hij keerde terug om zijn vader nog eens vergiffenis te vragen, hoewel hij niet geloofde daarin te zullen slagen. Uit wanhoop had hij wodka gedronken, tot hij ongeveer zijn bezinning verloren had. Toen hij 's middags op de weg de motorfiets van Czynski gezien had en de twee mensen, die de oorzaak waren, dat hij van huis weggejaagd was, herkende, vervulden haat en wraakgevoel zijn beneveld brein.

„Nu zal ik het ze betaald zetten...."

Hij wist dat ze deze weg terug moesten nemen, omdat er geen andere was. Hij ging in de greppel zitten en lag op de loer.

Alles was verward in zijn hoofd en de wereld draaide, maar toen de motor er aankwam, begon hij snel en systematisch te handelen. Nauwkeurig maakte hij zijn berekening. Direct achter de kromming begon de weg tamelijk snel te stijgen, zodat Szynski gas zou moeten geven, vooral daar de kromming flauw was.

Direct daarna zou hij de onvermoede hindernis zien, maar het zou te laat zijn om te stoppen en een catastrophe zou onvermijdelijk zijn....

Het materiaal voor de hinderlaag had Zenon al eerder klaar gelegd. Het waren twee tamelijk dikke boomstammetjes, die hij in het bos gevonden had, en een stapel stenen, die hij in de greppel had verzameld.

Zonder tijd te verliezen trok hij een en ander op de weg en legde het neer. De doorgang was volkomen versperd: het was onmogelijk een val te vermijden. Aan weerskanten van de smalle weg waren diepe greppels, waarvan de buitenberm hoger was dan de binnenkant en die zo dicht met struikgewas begroeid waren, dat de weg afgesloten scheen door muren. Het was nog niet volkomen donker en met misdadige tevredenheid nam Zenon zijn werk in ogenschouw. Reeds wilde hij in de richting van de straatweg gaan, toen hij op de gedachte kwam, dat, als hij zich in het struikgewas verborg, hij gevaarloos getuige kon zijn van de gevolgen van zijn wraakneming.

„Ik wil ten minste zien, hoe ze hun nek breken," grinnikte hij.

ONS FEUILLETON

Hij liet zich omlaag glijden langs de steile kant van de berm, boog de takken van de struiken uiteen en ging daar gemakkelijk liggen. Zijn uitkijkpost was uitstekend gekozen. Hij hoefde nu slechts te wachten; na het ongeluk zou hij naar de straatweg gaan en bedaard naar het stadje lopen. Niemand kon bewijzen, dat hij de kinderlaag gelegd had; niemand had hem hier gezien en de boer, met wie hij uit Wickuny kwam, was in de richting van Oszmiany gereden. Die wist trouwens niet eens, wie hij op de wagen had. En deze twee zouden ze morgenochtend pas vinden, 's nachts kwam er niemand hier, het was niet als op de grote straatweg, waar de karren al vroeg in de richting van het station of naar de tegelfabriek van Ludwikowo gingen.

Natuurlijk kan de verdenking op mij vallen, dacht Zenon; ik heb dikwijls gedreigd, maar bewijzen hebben ze niet tegen mij. Ik zal wraak nemen.... En ik zal nog wat te zien krijgen ook. Zoiets gebeurt niet alle dagen....!

Er verliepen minuten, die hem uren toeschenen. Het gezoem van de motor kwam dichterbij, werd steeds luider. Hoogstens nog een halve kilometer scheidde hen van de onvermijdelijke catastrophe.

„Ze zijn onherroepelijk verloren," schoot het Zenon door zijn hoofd.

En Czynski was inderdaad verloren. Hij merkte, dat het tamelijk fris werd en dat Marysia verkouden kon worden. Omdat nu weldra de weg veel beter zou worden, gaf hij flink gas.

De bundel wit licht vloog voor hen uit in de duisternis en deelde deze in tweeën. Nog twee krommingen van de weg, na de tamelijk steile helling begon de straatweg. Leszek dacht aan de volgende dag, aan het beslissende gesprek met zijn ouders, hoe hij Marysia zou beschrijven en over zijn groot geluk met hen spreken, hij dacht over hun toekomstig leven, de avonden, en de ochtenden, als ze wakker zouden worden en elkaar voor de duizendste keer verzekeren dat hun geluk geen droom maar werkelijkheid was.. Hij dacht aan de tafel, die voor twee personen gedekt zou zijn, de vreugde volle opgewektheid, waarmee ze rond zou gaan in zijn huis.. in hun huis....

Plotseling zag hij.... Voor hij de gedachte kon bevatten, voor hij begreep dat dit de dood betekende, remde hij automatisch, zette vliegensvlug zijn benen op de grond, drukte zijn hielen zo vast als hij kon in de onder hem weglopende aarde. Gierend huilden de banden, als twee fonteintjes sprongen de kiezelstenen op, er klonk een geweldige doffe slag.

Daarop was alles stil.

Het schouwspel was inderdaad niet alledaags, Zenon had geen onderdeel gemist. Hij zag de motor uit de bocht slingeren, zag de vertwijfelde pogingen van Czynski, zag ook hoe de machine tegen de versperring aanbotste en twee lichamen door de lucht vlogen.

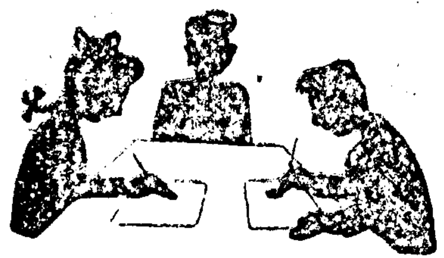
Even daarna heerste er een doodse stilte....

Met bijzondere helderheid begreep hij wat er gebeurd was. Hij was zo nuchter, alsof hij nooit een druppel alcohol had geproefd. Zijn wraak was volbracht. Daar, op de weg, lagen ze, dood, of dodelijk gewond. Hij had wraak genomen, maar voelde niets, slechts een eigenaardige doffe rust.

Hij stapte op de weg. Links, ver van de hinderlaag af, lag de motor. Zenon streek een lucifer aan. Het was een vormeloze massa ijzer. Hij liep wat verder en maakte opnieuw licht.

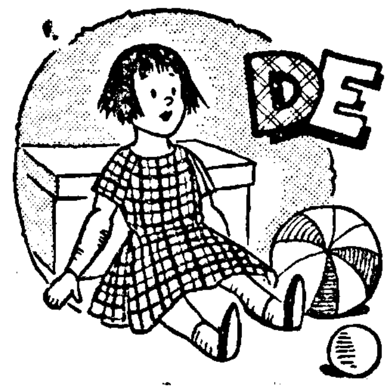
Ze lagen niet ver van elkaar. Marysia was nog wat verder weggesmeten. Zenon boog zich over Czynski. Zijn armen en benen lagen in vormeloze wanorde, zijn hoofd tegen de schouder geperst, een slappe ledepop. Het onderste gedeelte van zijn gelaat was zwaar gekwetst, uit zijn wijd geopende mond stroomde bloed. Zijn ogen waren gesloten.

Twee passen verder lag Marysia, het gelaat op de grond, met gebogen schouders, alsof ze huilde. Men zag niet aan haar, dat er iets gebeurd was. Zenon streek een nieuwe lucifer aan, boog zich over Marysia om van opzij in haar gelaat te kunnen kijken en zag kleine bloederige plekken in haar haren.

AMIGOE VAN DE JEUGD

DE LAPPENPOP DIE ZICH EENZAAM VOELDE!

Lijsje voelde zich verdrietig en eenzaam. Niet, dat ze geen gezelschap genoeg om zich heen had! O, nee, dat was 't niet. Samen met nog verschillende andere poppen wachtte ze in de speelgoedwinkel de dag af dat ze verkocht zou worden.

Maar ze voelde zich lelijk en dom bij de anderen vergeleken en daarom was ze zo bedroefd. Je moet weten, dat Lijsje maar een heel eenvoudige lappenpop was, met sluike zwart-wollen haren en een doodgewoon geruit katoenen jurkje aan. De andere poppen hadden snoezige blonde of bruine krullen en droegen beeldige zijden jurkjes. Maar dat vond Lijsje nog het ergste niet. Nee, het vervelendste van alles was, dat zij alleen helemaal niet kon praten of iets anders bijzonders doen.

Daar had je bijvoorbeeld Betty, de mooiste en grootste pop uit de hele winkel. Zij kon haar ogen wijdopen en dicht doen en „moeder" zeggen, en was daar verschrikkelijk trots op.

En Annie, die zo'n schattig kanten jurkje droeg, zei „mamma", als iemand op haar buikje drukte. Zelfs kleine Elsje, de Benjamin uit het poppengezelschap, kon op haar manier praten. Ze schreide als 'n echte baby, wanneer je haar voorover hield, en ze kon haar broekje nat maken.

Alleen Lijsje, de lappenpop, kon niets wat de aandacht trok, en ze vond dit zelf heel erg. Als er maar eens een meisje in de winkel kwam, die mij aardig vond en mee naar huis nam, dacht ze dikwijls bij zichzelf. Wat zou ik veel van haar houden en mijn best doen, altijd lief te zijn.

Maar de andere poppen lieten haar wel voelen, dat daar niet veel kans op was. Verbeeld je, zo'n doodgewone lappenpop, wie vond daar nu wat aan!

Als er kleine meisjes in de winkel kwamen, die 'n pop mochten uitzoeken, deden ze allemaal erg haar best om op te vallen. Lijsje voelde zich dan altijd dood-ongelukkig en zat maar stil in haar hoekje te kijken.

Zo kwam er op zekere dag een klein meisje aan de hand van haar groot-moeder de winkel binnengestapt. Ze was die dag jarig en mocht daarom van haar oma een mooie pop uitzoeken.

Wat zag ze er allerliefst uit met haar blonde pijpekrullen en vriendelijke blauwe ogen. Zo'n aardig poppenmoedertje wilden ze allemaal wel hebben. En dus deden alle poppen heel erg hun best om de aandacht te trekken. Betty knipperde met haar mooie donkere ogen en riep „moeder". Annie zei „mamma" en kleine Elsje schreide als een baby en maakte haar broekje nat. Lijsje probeerde tegen het meisje te zeggen: Toe, neem mij alsjeblieft mee naar huis. Ik verlang zo naar een lief poppenmoedertje. Maar ze kon niet praten en bleef dus maar stilletjes zitten kijken met haar grote, verlangende ogen.

Wat niemand verwacht had, gebeurde echter! Het kleine meisje liep Lijsje niet achteloos voorbij, maar bleef juist extra bij haar stilstaan. „Och, oma, mag ik die leuke lappenpop hebben?" riep ze verrukt.

Lijsje wist niet wat ze hoorde. Zou het kleine meisje haar werkelijk aardig vinden?

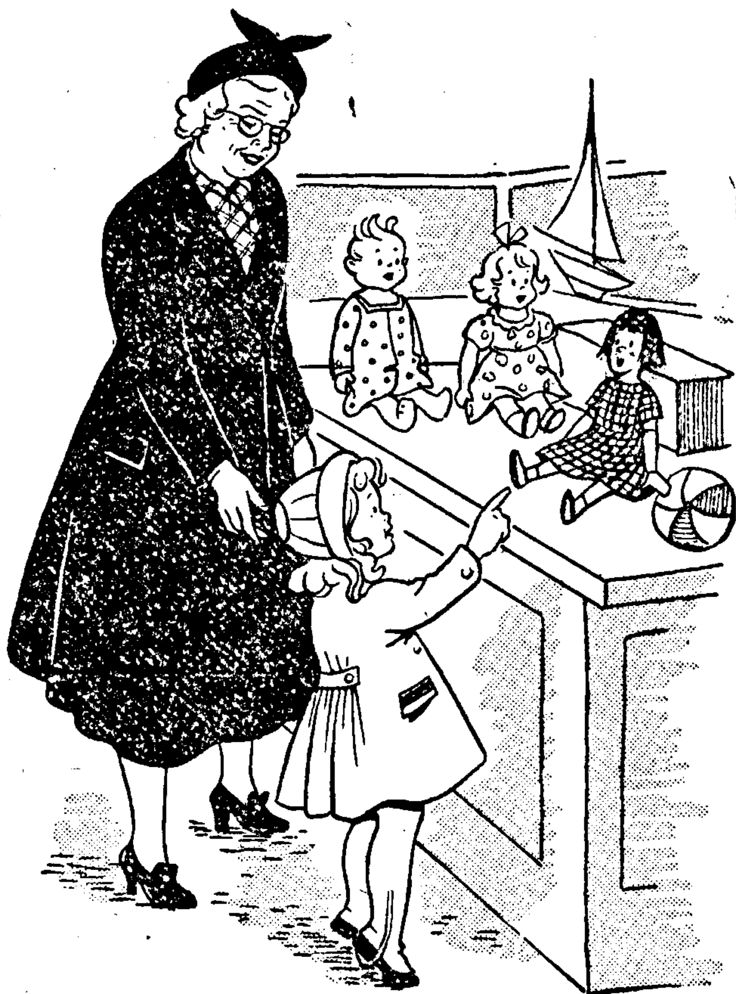
Daar hoorde ze de oude dame zeggen: „Maar, kindje, vind je die andere poppen niet leuker? Ze hebben zulke snoezige kleertjes aan, en deze zegt ook helemaal niets".

Maar het kleine meisje liet zich niet van de wijs brengen. „Nee, oma, deze pop vind ik het liefst. Mag ik haar meenemen?"

„Natuurlijk, kindje, als je dat graag wilt".

Overgelukkig huppelde het kleine meisje even later aan oma's hand de winkel uit. Wat was ze blij met haar leuke, gezellige lappenpop!

Maar wie was minstens even blij? Dat was Lijsje zelf. Want ze voelde, dat ze een lief moedertje gevonden had, dat vast en zeker veel van haar zou houden. Ja, ze vond, dat ze de gelukkigste pop van de hele wereld was!

Beroemd plantkundige

Linnaeus, de beroemde plantkundige, werd in Zweden geboren, waar zijn vader predikant was. Deze laatste was een groot plantenliefhebber, zodat de jonge Karel Linnaeus al vroeg verschillende soorten planten leerde kennen. Hij studeerde voor arts (dokter), waarbij hij tevens zijn liefde voor de plantkunde zou kunnen botvieren.

In het jaar 1732 gaf hij zijn eerste plantkundige werk, een Flora van Lapland, uit. Om zijn medische studies te voltooien

en met geleerden uit andere landen in contact te kunnen komen, trok hij twee jaar later naar Nederland. Zijn eerste bezoek gold Harderwijk, dat toen nog een universiteit rijk was. Linnaeus ontving er in het jaar 1735 de doctorstitel.

Hierna reisde Linnaeus naar Leiden en liet het eerste geschrift drukken van zijn „Systema Naturae", dat een overzicht bevatte van het delfstoffen-, planten- en dierenrijk, gerangschikt naar klassen, orden, geslachten en soorten.

Door bemiddeling van de beroemde Boerhaave kwam de jonge doctor in aanraking met de toenmalige burgemeester van Amsterdam. Gedurende drie jaren was hij nu diens gast op het buitengoed de Hartecamp bij Haarlem. Als resultaat van zijn arbeid aldaar gaf hij een reeks plantkundige werken uit, waarin vele soorten werden beschreven en gerangschikt. Na de uitgave van deze werken was zijn roem voorgoed gevestigd.

Teruggekeerd in Zweden, werd Linnaeus in 1741 hoogleraar te Upsala. De toeloop van studenten was enorm. Linnaeus werd in zijn latere levensjaren aan alle kanten met roem overladen.

In 1778 stierf Carl von Linné, zoals hij zich na zijn verheffing in de adelstand noemde, en met hem ging een der bekendste mannen van zijn tijd heen.

PIER PANIEK en SUZIE REBEL

Hoe is die ?

WAT EEN EEND!

Meester: Jan noem jij eens een zwemvogel.
Jan: Een eend, meester.
Meester: Goed zo, Jan, nu nog een zwemvogel.
Jan: Nog een eend, meester.

DOORZICHTIG

Meester: En Kees, noem jij eens een doorzichtig lichaam.
Kees: Een ladder, meester.
Meester: Een ladder?
Kees: Ja, mijnheer, ik kan door de sporten kijken.

NAAR DE HEL

Liesje: Moeder, zijn er ook koeien in de hemel?
Moe: Neen, Liesje.
Liesje: Moeten we onze melk dan in de hel gaan halen?

Van Robert Sanchez.

WIE WAS HET UILTJE?

Op een mooie zomerdag kwam er een bedelaar voorbij een herenhuis. In de tuin stond hoog gras en daarom ging hij er in om een uiltje te knappen.

Hij lag net lekker op zijn rug, toen een klein meisje nieuwsgierig op hem af kwam.

„Wat doet U daar?", vroeg ze.

Hij vertelde, dat hij zo'n honger had, dat hij het gras op at. Toen zei het meisje:

„Kom dan maar mee naar de tuin achter het huis. Daar is het gras nog veel hoger.

Van Elly Day.

TOETOEDELOE"

Een Engelsman, die met zijn vrouw Nederland bezocht, wilde het paleis van de Koningin gaan bekijken. Op het Station ging hij naar het loket en zei:

„Two to the Loo."

Maar de man achter het loket verstond „toetoedeloe" en dacht, dat de reiziger hem voor de gek wilde houden.

Daarom zeide hij:

„Tietiedelie," en smeet het loket voor de Engelsman zijn neus dicht.

Van Gerlinda Grep.

Hendrik kwam de kamer binnengehold en zwaaide een boek boven zijn hoofd. „De eerste prijs, moeder," riep hij.

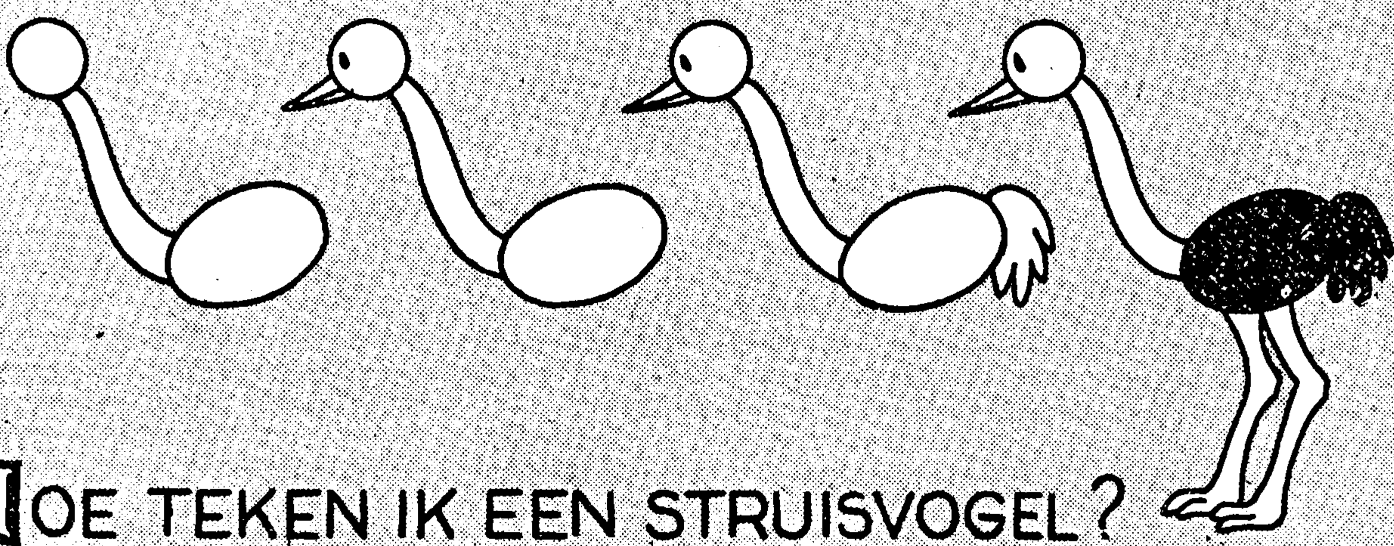
„Jij, de eerste prijs? Hoe kom je daaraan?"

„Voor natuurkunde. Mijnheer vroeg, hoeveel poten een struisvogel had en ik zei: drie!"

„Maar een struisvogel heeft toch maar twee poten?"

„Dat is zo, moeder, maar de anderen zeiden: vier en daarom was ik er het dichtste bij.

Van Aurelio Martis.

Wedden ?

Een vader kwam met zijn zoontje naar school. Hij vroeg de meester of die zo vriendelijk wilde zijn, zijn zoon een gebrek af te leren.

„Maar wat voor een gebrek is dat dan?" vroeg de meester.

„Die jongen heeft een zeer lelijke gewoonte," zei Pa, „hij wil met iedereen wedden."

„Goed," zei de meester, „laat hem maar hier, ik zal het hem wel afleren."

Op een dag, toen de jongen in de klas zat, vroeg de meester, waarom hij hem zo aankeek. De jongen antwoordde:

„Het is die baard van U, meester: ik wed om een rijksdaalder, dat die baard een kunstbaard is."

„Dat heb je glad mis, ventje. Je hebt je rijksdaalder verloren. Dat komt ervan, als je altijd wilt wedden."

„Maar eerst wil ik wel eens voelen, of het waar is," zei de jongen, en hij trok de meester bij zijn baard. Zijn conclusie was:

„Ja, ik heb het verloren."

De volgende dag kreeg de meester een brief van de jongen zijn vader. Toen hij de enveloppe had opengemaakt, las hij:

„Onze zoon had met mij en zijn moeder om 10 gulden gewed, dat hij de meester aan zijn baard zou trekken vandaag. Hij heeft het gewonnen, waarvoor wij U hartelijk dank zeggen."

Van Bernard Davelaar.

Niagara-waterval

Niagara-waterval

Daar heb je zeker op school wel eens over horen spreken; het is de beroemdste waterval van de wereld. Het bestaan van deze watervallen wordt op duizenden jaren geschat. Precies op de grens van Canada en de Verenigde Staten, die er beide dan ook hun voornaamste drijfkracht — electriciteit — van betrekken) liggen, in een uitgestrekt merengebied, de geweldige Niagara-watervallen. Deze meren liggen niet in een vlakke streek, zoals wij dat in ons land gewend zijn, maar het hoogteverschil tussen de meren is erg groot. Een der meren, het Eriemeer, ligt 175 meter boven de zeespiegel, het aangrenzende meer 71 meter, zodat er een verschil van 104 meter is. Deze meren worden verbonden door de Niagara-rivier, welke meer dan 50 K.M. lang is. Ongeveer op de helft van deze rivier ligt de Niagara-waterval. Je weet zeker wel wat een waterval is. Dat is een plaats waar het water van een steile hoogte of helling naar beneden valt. Bij de Niagara-waterval is de hoogte ongeveer 50 meter en erg breed. Het water valt met geweldige kracht naar beneden. Er zijn een paar watervallen bij elkaar; de zogenaamde hoefijzer-waterval wordt door de toeristen het meest bezocht, met een boot kan men zelfs tot dicht onder de waterval komen. Grote hoeveelheden water worden in tunnels afgevoerd om de machines in beweging te brengen, die electriciteit opwekken.

Wij gaven enkele bijzonderheden over deze beroemde waterval, omdat hij een eigenaardig jubileum vierde, n.l. 125 jaar geleden begon men voor het eerst met sensatie (dat betekent verwondering of opzien) bij de Niagara-waterval. Enkele toeristen waren op het idee gekomen om in een boot een aantal honden, katten, ganzen en een beer te zetten en na te gaan, wat er na de overtocht van de waterval van deze dieren zou worden. De boot werd aan stukken geslagen en de beer was het enige dier, dat het leven er af bracht. Een groot aantal nieuwsgierigen was op de oever samengestroomd. Sindsdien werden door mensen allerlei waaghalzerijen uitgevoerd, zoals koorddansen over de stroomversnelling. Vele dwazen hebben geprobeerd zich in een ton over de Niagara-waterval te laten drijven en naar beneden te laten storten. Sommige overleefden, zij het dan ook meestal deerlijk gehavend, het waagstuk. Anderen werden dood in hun vreemdsoortig „vaartuig" teruggevonden!

Onder donderend geweld storten de Niagara-watermassa's van de rotsen naar beneden

Bovenwindse vlieg-romantiek

St. Eustatius juichte welkom toe aan man die alleen maar bang was

„Kingfish" baande weg voor K.L.M.

In onze jongste Troonrede werden wij getroffen door de volgende passage: „Door de Koninklijke Luchtvaartmaatschappij wordt gewerkt aan het tot standbrengen van een wekelijkse luchtvaart-verbinding met Sint Eustatius".

Deze mededeling was daarom zo treffend voor ons, omdat ze ons herinnerde aan het feit, dat wij reeds acht en een half jaar geleden door de lucht met Sint Eustatius verbonden werden, en omdat ze ons met hernieuwde levendigheid de pitoreske omstandigheden voor de geest bracht, waaronder dit plaats vond.

Waarom, zo redeneerden wij toen, als de K.L.M.-verbinding belangrijk genoeg is voor een Troonrede, zou onze verbinding niet belangrijk genoeg zijn voor de krant?

„Panta rhei — alles vloeit" zei de oude griekse wijsgeer Heraclitus van Ephese reeds in het jaar 400 vóór Chr. En slechts het feit, dat er in die tijd nog geen KLM was, heeft deze grijze wijze ervan weerhouden te zeggen: „Alles vliegt— en natuurlijk per KLM". Welk een bewijs voor deze wijsgerige stelling had hij niet kunnen putten uit het feit, dat de KLM er, getuige de Troonrede, thans zelfs aan werkt om naar Sint Eustatius te gaan vliegen! En dan nog wist hij niet was ons wel bekend is, n.l. dat de KLM niet de eerste is die dit eiland van uit de lucht benadert.

Wij weten dit zo goed, omdat wij passagier waren in een vliegtuig, dat — voorzover dit „Boven" mogelijk is — een historische vlucht naar Sint Eustatius gemaakt heeft, lang voordat de KLM er aan werkte, om in onze voetstappen (of onze vleugelslagen?) te volgen.

Duik in het verleden

Wij duiken nu terug in het verleden tot aan de laatste Novemberdagen van 1946, een tijd waarin de KLM nog op Vrijdag naar de Bovenwinden vloog en wij bevonden ons in zulk een moderne ark van Noë, die thans „Dakota" heet, toen de kajuitdeur werd dichtgeslagen en wij ons zelf lijdzaam met riemen aan onze zetels boeiden in het hopeloos besef, dat thans alles hopelozer was dan niet op de ark te hopen.

In de kajuit werd al spoedig onze aandacht getrokken door het feit, dat een aantal Gouvernements- en KLM-deskundigen de reis meemaakten — naar men ons bij informatie vertelde om ter plaatse te studeren en vervolgens van advies te dienen inzake zekere vliegtuig-landingsvergunningen. Wijl dergelijke studiereizen gemeenlijk belangrijker worden, naarmate ze meer verborgen blijven in wolken van geheimzinnigheid, kwamen wij er tijdens onze oversteek naar Sint Maarten niets concreters van te weten.

Toen wij echter waren neergestreken aan de voet van Sint Maartens eeuwig groenende heuvelen, midden tussen de blauwe lagoenen van Simpsonsbay; toen de deur van de ark geopend werd en een ieder ontsnapte in de richting van zijn eigen doel; toen wij gevangenen geworden waren van het leven op Sint Maarten en ons omringd vonden van omstandigheden, waarmee wij, wilden wij iets bereiken, rekening hadden te houden, toen werd ons spoedig duidelijk wat onze Gouvernements- en KLM-autoriteiten naar „Boven" gevoerd had en wat het object was van de studie die hen wachtte. Deze ontdekking drong zich als volgt aan ons op.

Variis modis....

Wij wensten ons de volgende dag naar Sint Eustatius te begeven en informeerden gevolgelijk naar een reisgelegenheid met die bestemming.

Bij navraag vernamen wij, dat er, behalve de oude en beproefde bark, die na veel tijd en lijden de mogelijkheid openhield, niet op Sint Eustatius maar op Saba „verzeild" te raken, sinds enkele dagen ook een luchtverbinding met dat eiland bestond, die ons, als we het hoofd hoog genoeg boven water hielden, in twintig minuten over de 32 mijlen water zette, welke de beide eilanden scheiden. Deze mogelijkheid was zo aanlokkelijk, dat wij onmiddellijk besloten de 50 gulden te offeren, die daarvoor geëist werden en de gevaren te riskeren, die in meerdering van het reisgeld gebracht werden. Een bewijs te meer hoe snelheid alles is voor de moderne mens, zelfs meer dan zijn veiligheid. Een bewijs te meer, dat hij zelfs de kans op een snelle dood prefereert boven de zekerheid van een langzaam leven.

De Maatschappij, die dit lucht vervoer verzorgde, heette niet eenvoudig KLM, doch „Compagnie Aérienne Française", hetgeen er reeds op duidt, dat ze op het Frans gedeelte van Sint Maarten gevestigd moest zijn, wat ook inderdaad het geval bleek. Ze huisde in een der hoofdstraten van Marigot en werd geleid door een heer, die men aanduidde met een naam, welke zo ongeveer klonk als Heinen. Deze heer, zo vertelde men ons, had een aantal van de oorlog overgeschoten vliegtuigjes en van de oorlog overgeschoten piloten weten te bemachtigen en vloog thans met deze uitrusting een soort taxi-dienst tussen de diverse parels in het snoer der Bovenwindste eilanden.

Oorlogsresidu

Zijn materiaal was weliswaar wat afstands, zodat, naar men ons inlichtte, een der apparaten van de passagier eiste dat hij tijdens de vlucht het deurtje dicht hield, maar aan welwillende medewerking op dit punt zal het wel nimmer ontbroken hebben. Hoe dit ook zij en alle griezelverhalen ten spijt: toen snelheid en veiligheid beiden in onze weegschaal lagen, gaf de snelheid de doorslag en ondernamen wij stappen om met de Compagnie Aérienne Française naar Sint Eustatius te vliegen.

Passage te bestellen bij deze Maatschappij bleek geen sinecuur. Per telefoon? Ja, per telefoon. Wij begaven ons naar het Postkantoor te Philipsburg, dat zich qualitate qua in het kostelijk bezit van zo'n toestel verheugde en vroegen aan de telefonist als vriendendienst voor ons op te bellen naar Marigot, een plaats die gezien de toestand van de apparatuur zo ver weg scheen als een ander werelddeel. Nadat de boodschap er was doorgedrongen, werd bericht dat ze aan de Compagnie zou worden doorgegeven met de verzekering dat het antwoord te zijner tijd zou worden overgemaakt. Toen het Postkantoor enkele uren later te horen kreeg, dat de Maatschappij bereid was ons Zaterdag namiddags om drie uur te vervoeren en dat wij ons op dat tijdstip op Simpsonsbay had te bevinden, kwam deze informatie niet al te veel later in ons bezit.

Naar Simpsonsbay

Zo gebeurde het, dat wij de volgende dag in het lachende middaglicht de welige heuvels buiten Philipsburg in tuften, vervoerd door een auto die amechtig zuchtte, wanneer hij zijn gewicht bergopwaarts torste, maar die van genoegen belde, wanneer het bergafwaarts ging. Naast de bestuurder zat echter een mens aan wie een nog zwaarder lot beschoren was dan aan de auto.

Ons vehikel ging immers niet verder dan 't vliegveld, en wanneer het dadelijk de hoogste bult achter de rug had, was het álleen nog maar dalen en bellen tot aan het zeepeil van Simpsonsbay. Maar de man, die het vervoerde! Die zuchtte niet en belde niet: die zweeg, van niet al te vrolijke gevoelens gekweld. Voor hem was de kous bij Simpsonsbay niet af. Voor hem begon de kous daar pas en hoe die af zou raken, was een vraag, waarvan een mogelijk antwoord zeker niet vreemd was aan het knellende gevoel in zijn keel.

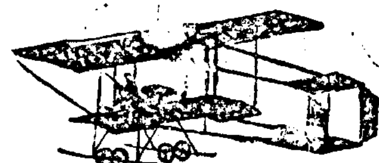
O, er waren maar 32 mijl water tussen St. Maarten en St. Eustatius en de luchttaxi „nam" die in hoogstens 20 minuten. Maar 32 mijlen water zijn niettemin een plas, genoeg water om er in te verdrinken bijvoorbeeld. En welke luchtkoets zou de onze blijken? Die waarvan het deurtje dichtgehouden moest worden? Wij zijn niet sterk in dichthouden, zeker niet wanneer het vliegtuig onze kant uitkantelt. Een bezoek aan Sint Eustatius lachtte ons zeker toe: wij zouden er oude bekenden ontmoeten en in ieder geval, het was een nieuwe wereld en nieuwe werelden lachen ons gemeenlijk toe. Maar nu, om er te komen over de dood, die een muil van 32 mijlen openspert....

Niet dat wij ons hart luchtten. Dat doe je niet als kerel t.o. de man die je brengt, en die wellicht zijn hoofd vol heeft met het vraagstuk, hoe hij zijn zuchtende auto zover krijgen kan, dat die weer aanleiding vindt om te bellen. Wij zwegen gewis, in volkomen zelfbeheersing bovendien, maar de stilte was een arena, waarin hatelijke dieren vochten, met ons als sombere toeschouwer.

Graag of niet: daar was Simpsonsbay. Daar was het gesloten huisje, waar slechts leven in komt als de KLM in de buurt is. En daar stonden we in het gras bij het poortje van het hek, dat toegang gaf tot de betonnen startbaan. We zagen niets, maar wel hoorden we wat: een vliegtuig boven ons hoofd en, ja, daar ging hij in klimmende vaart van ons weg over de rug van de groene heuvelen.

Wij even blij! Maar nonsens. We moeten naar St. Eustatius en wat is er aan de hand? Wat hebben we misdaan? Te laat? En we zijn, zelfs volgens Hollandse begrippen, zo keurig op tijd. Het gras dat tegen onze kruiten aait zou het ons niet verteld hebben, de verlaten startbaan nog veel minder Heeft U wel ooit iets stommers gezien dan een verlaten startbaan, wanneer je dringend iets weten wilt over een vliegtuig, dat juist boven je neus over groene heuvels verdwijnt? Restte slechts de stilte, waarin onze verbijstering alle ruimte had en de wind, die aan onze oren spotte.

Toen kwam er een man om het huisje heen gekuierd, een alledaagse man in een los overhemd en een bos peper- en zoutharen op zijn hoofd. Een doodgewone man, maar voor ons was hij élite; voor ons stak hij met kop en schouders uit boven alle andere mannen op aarde, al zagen we er ook geen een. Want hij alleen wist, wat alle andere onbekend was; hij wist van het vliegtuig....

Niet weg, maar „olie halen

Het was niet „weg". Het was niet naar Sint Eustatius vertrokken als protest tegen een vergrijp van onze kant. Het was alleen maar „olie halen". Waar? Op Tintamarre ook wel bekend als „Flat Island" en dat waarachtig niet zonder reden, want, zoals wij later ervoeren, de enige voorwerpen op dit speelgoedeiland, die meer dan een meter boven de zee uitstaken, waren de twee bomen, die tesamen de flora er van uitmaakten — en een huisje.... maar over dit wondere wereldje later.

Daar was hij dus „olie halen" en hij kwam „dadelijk" terug. De man wist zelfs, dat wij niet reizen zouden met het vliegtuig met de losse deur, maar met iets veel edelers, een metalen geval, dat in de oorlog als verkenningsvliegtuig had dienst gedaan en thans luisterde naar de trotse naam van „Kingfish". U begrijpt, dat de sigaret, die wij de man presenteerden, niets anders was dan tabakgeworden dankbaarheid.

„Dadelijk" bleek een slordig half uurtje, maar daar was hij dan toch. Een draai wijd over zee, een neus die de grond zocht en daar stoof hij aan en daar stond hij stil: Zilver met een dikke kokkerd van een motor, die alweer naar de lucht keek, waar hij juist uitkwam.

Wel, hij hoorde daar thuis en dat is meer dan wij lust hadden van ons zelf te zeggen. We hadden trouwens ons zelf voor een menigte andere dingen nodig. Voor de man in kaki, wiens gezicht voor het belangrijkste deel schuil ging achter een McArthur zonnebril. Die klom uit de neus en hij was zo interessant voor ons als leven en dood. Dan de vijftig gulden die wij als degelijk burger onmiddellijk betalen wilden, maar die hij zich niet wilde toeëigenen, zolang de haaien er nog optie op hadden.

Instappen maar

Het ogenblik was trouwens aangebroken om in onze taxi te klauteren en dat was een ingewikkelde zaak: een jongeling die zich als halfwas-piloot liet aanzien, wees ons de uitstékende ijzers. Een been wijd en hijs je hoog, ander been nog wijder en nog hoger, voor de tweede helft. Nu waggelend over de rand en laat u maar zakken in de kuip, past precies. Op de bodem van het vat een laagje olie, maar dat mag niet hinderen. Vóór ons nog een kuip die leeg bleef en dan de man in kaki met de zonnebril.

Een kippenren van glas moest boven ons hoofd. Hij was open maar moest dicht. Het aankomend pilootje wijdde zich aan dit deel van de mechaniek. Maar de kippenren was kennelijk een veteraan van vele gevechten en hij week niet zonder slag of stoot. Er werd gerukt en gedrukt. En wij maar denken: als dat ding zó dicht gaat, hoe gaat het dan open? En hoe krijgen WIJ het dan open? U weet wel als de zee steeds dichter bij komt en een weinig bewegingsvrijheid zo tot aanbeveling strekt. En wij maar denken: was het maar het vliegtuig met de losse deur! Maar nu was het te laat.

„Roef!" zei het dak en wij zaten er onder, aan alle kanten tegen het glas als een rolmops in een fles, maar dat was voor niemand een gek gezicht, want het glas was blauw geverfd. Tegen de zon, dachten wij en daar hadden wij niets tegen. Tegen het uitzicht, dachten wij en daar hadden wij alles tegen. Want wij wilden kijken, al was het maar om te zien of we wel hoog genoeg boven het water bleven. Wij wilden kijken. Het was het enige verweer tegen de ondergang dat ons nog restte, en wie geeft graag zijn laatste wapen prijs? Er was een gat: recht beneden was het blauw van een ruitje geschrapt en daar kón je zien: als je je hoofd er maar vóór kon krijgen. Doch dat was een zorg voor later.

Nu waren er belangrijker dingen om op te letten, we gingen vertrekken. De neus begon op een oorverdovende wijze te ronken en het lijf van de „Kingfish" schokte er van. We bonkten weg naar het verre eind van het beton en ons voertuig maakte een geluid, dat onaangenaam herinnerde aan een leeg spinazieblik, en hobbelige keien.

We gaan!

Daar stonden we dan. Daar wonden we ons op, de „Kingfish" motorisch en wij psychisch, wonden ons op tot een hel, waarin horen en zien volkomen zinloze begrippen waren En daar gingen we. „De Kingfish" vloog steeds driester naar buiten en wij krompen steeds bedeesder in elkaar.

Los? Ja, los! Maar haalt hij het? Haalt hij het ook boven de zee? Want dat is veel belangrijker, dat is water. Hij haalt het, ja, maar houdt hij het? Dat is de kwestie. Het halen is nog niets, maar het houden! Dat is het halen twintig minuten lang, of te wel 1200 seconden en één seconde biedt voldoende kans om het honderd keer niet te halen. Zeker wanneer iedere seconde een eeuwigheid duurt.

Hoe staat het er mee? dat moeten we weten. Onze ogen willen het zien. We nemen zulke dingen niet op de bonnefooi. Daar rechts beneden een beetje naar achteren is het gat. Heeft u wel eens door een gat rechts beneden achter gekeken, terwijl u in een kuip zit en glas over u heen heeft als een fles om een rolmops? Een heel aparte oefening is dat, waarvoor een heel aparte lenigheid vereist wordt. Maar wij zetten ons aan het trainen met een wil zo verbeten, als alleen het verlangen om boven water te blijven die maken kan Wij kronkelden onze rug en kronkelden onze nek in tegengestelde kronkelingen; kronkelde hem, terwijl wij ons hoofd bogen en toch zijdelings ophieven om dan uit de uiterste spleet van ons rechter oog....: ja, we waren nog fatsoenlijk boven de inktblauwe kreukels. Wij mochten niet mopperen.

Saba!

En wat was dat daar? Nog iets dieper! Waarachtig, daar lag Saba als een hoed in 't water. Zo breed en rustig.... en wij maar brommen. Grandioos gezicht! Ons hart zette er van uit en ofschoon het barstens vol was van zorgen won het nog plaats voor opgetogenheid! Twee redenen, die ons voor de rest van de reis er toe dreven zo vaak en zo gespannen te kronkelen, dat wij kramp kregen en er inspanning nodig was om ons lichaam weer uit de kronkels te krijgen.

In deze fase van de vlucht braken de donkere wolken van bange gevoelens, die ons geestelijk landschap verduisterden. Onder ons schoven de klippen voorbij, die als schildwachten van Sint Eustatius in de zee stonden.... en er was niets aan de hand. Het water legde zijn schuim van protest tegen de kustlijn, en we waren boven land. De groeiende zekerheid, dat de muil van de dood ons niet proeven zou; de verrassingen van de nieuwe wereld die ons verzekerd bezit was; de oude bekende die ons wachtte: als zonnestralen braken de vreugden door het gebarsten zwart en.... waar was het zwart eigenlijk zo gauw gebleven? Een zonovergoten panorama hadden wij voor ons. Hier en daar een wolkje nog wel, want nog moest er een en ander gebeuren, maar dienden die niet om het landschap nog zomerser te maken?

We vlogen het eiland over en de zee op aan de andere kant. We draaiden en daalden. Dat voelde je aan de zakken waar je maag in viel. En zien? O ja, door het kijkgat drongen flarden voorbijschietende grond naar binnen. Tot we met een onzachte schok en geluid van rammelend ijzer de aarde raakten en rinkelend reden.

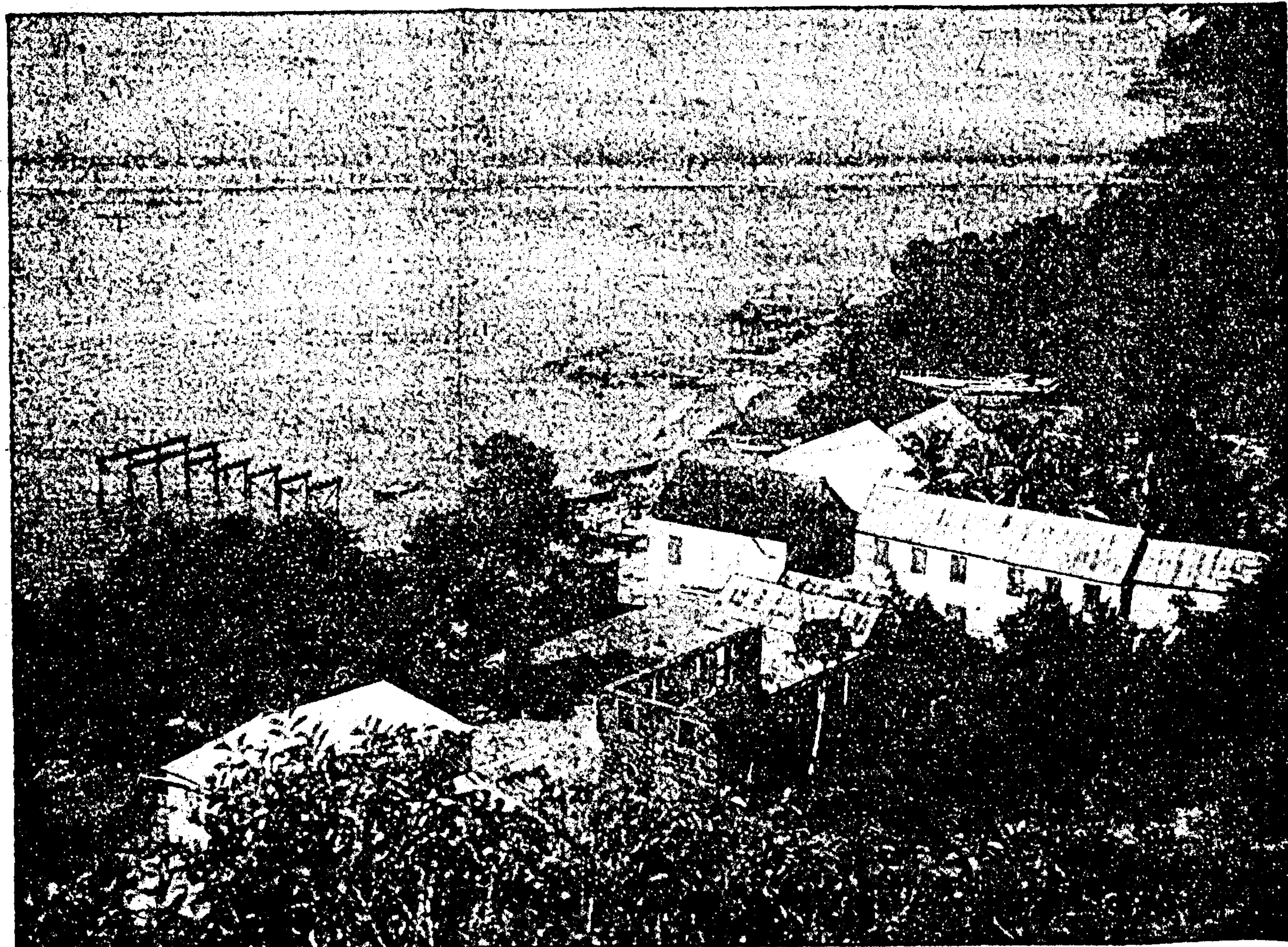
Wat nu?

Wat beduidden die mensen die mensen daar? Of liever: het waren hoofdzakelijk benen Vele benen die in het gelid naast elkaar stonden. Rijen rechte benen heel mijn rit langs en toen wij aan het einde draaiden voor de terugweg, aan de andere zijde van het veld weer lange rijen benen. Toen onze taxi stilhield, wachtte onder de blauwe kap een vraagteken van benieuwdheid: wat zouden wij zien als wij bevrijd werden?

En toen dat met een schok gebeurde, toen wij uit onze gevangenis verrezen: vergeten was de vrees, vergeten de vele oefeningen van berouw die wij gebeden hadden, vergeten het spektakel van kleinmoedigheid dat wij voor het oog van God en de engelen geweest waren. Gejuich bruiste om ons op uit de mensen, die het veld omzoomden. Daar stonden wij met bescheiden triomf in onze kuip als een kampioen die zo juist een nieuw hoogte- of snelheidsrecord gevestigd had. Daar stonden wij met een gezicht of wij onze hele leven niet anders dan zulke tripjes gewend waren. Want wij werden toegejuicht door Sint Eustatius, niet slechts door alles wat lopen kon, maar zelfs door alles wat vervoerd kon worden en allen blaakten van geestdrift. De veldwachters waren er en de Gezaghebber. De veldwachters om de orde te bewaren die nimmer verloren ging en de Gezaghebber om ons te begroeten.

Waar hadden wij het aan verdiend? Het antwoord, hoe onbelangrijk ook in momenten van glorie, liet niet lang op zich wachten. Dit was de eerste keer dat bij weten van de bewoners een vliegtuig landde op hun geboortegrond en wie zou dat schouwspel willen missen? Wie had daar niet alles voor over? Zelfs wachten van acht uur 's morgens tot 4 uur 's middags op het open veld, was niet te veel. En dat was precies, wat ze gedaan hadden.

Want de Compagnie Aérienne Française had nog geen „timetable" en het is in zulke gevallen maar beter geen risico te nemen.

Sint Eustatius — Een draai over zee, en dit is het strand waarover wij binnenkwamen, de strook waarop de ruines van een voormalig Statius staan, maar die nu nauwelijks zichtbaar waren door het blauwe glas van een vliegtuig, dat een nieuw tijdperk voor het eiland inluidde.

Uitvinding op scheepvaartgebied

Een interessant nieuwtje op scheepvaartgebied is de z.g. electrische buitenboord-lift, welke de Koninklijke Shell van plan is op haar nieuwe tankschepen te installeren. Het apparaat kan een gewicht van 500 kilo of 6 personen tillen.

Slagzij of het achteroverliggen van het schip heeft geen enkele invloed op haar werking. De lift loopt niet langs rails. Het heftoestel betekent een vergemakkelijking van het aan boord gaan of het verlaten van een tankschip in de haven.

Door het snelle lossen van de lading — 1500 ton per uur is bij tankschepen geen zeldzaamheid — rijst het schip zeer snel uit het water, waardoor de valreep de onmogelijkste standen inneemt. Het gaan en komen op tankers is hierdoor vaak zeer moeilijk. De nieuwe lift gaat hieraan nu een einde maken. Bovendien wordt het lastig voor ratten om aan en van boord te lopen.

De lift wordt omhoog en om laag gehesen door een electrische windas op het bovendek van de midscheeps. Met een rijdende kooi-constructie wordt de eigenlijke liftkooi vrij gehouden van de scheepswand. Het ligt in de bedoeling de liften ook te gaan aanbrengen op de reeds bestaande schepen onder Nederlandse en Engelse vlag. Er zijn reeds proeven genomen, die tot een bevredigend resultaat hebben geleid. Voor het eerst zal de lift worden toegepast op de „Helix", die onlangs in Engeland van stapel is gelopen als eerste van een serie van vijftig tankers, die de Shell-vloot gaan vernieuwen en uitbreiden, aldus meldt De Volkskrant. Deze 12.000 tons turbo-electrische schepen zullen in 33 tanks een lading van ongeveer 24.000 ton kunnen vervoeren bij een snelheid van 27 kilometer per uur. De schepen van dit type zullen de veiligste ter wereld zijn wat betreft brand- en ontploffingsgevaar, waartegen uitgebreide veiligheidsmaatregelen zijn genomen.